سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil
her şey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 28 Şevval 1396
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 22 Ekim 1976

SAYI: 43 / BEŞLİRA / BİR D. M.

NECİP FAZIL MSP İÇİN KONUŞTU

MSP yerli fikir ve yerli malı hamlesidir

● Üstâd Necip Fazıl MSP dışındaki partileri batı oltasındaki solucanlara benzetti.

SEBİL ADLİYE'DE

GEÇEN sayımızda postacıların idarehânemize İstanbul Basın Savcılığınca çıkarılmış dâvetiyeleri çifter çifter taşıdıklarından yakınmıştık. Meğerse gelen iki dâvetiyenin arkasında beş ayrı takibat varmış. 13 Ekim Çarşamba günü vâki davet üzerine İstanbul Basın Savcılığı'na giden Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ve cephemizin «Kılıçlaşan kalemleri»nden birinin sahibi olan arkadaşımız Mustafa Yazgan Basın Savcısı İsmet Beyefendinin yanında saatlerce ifade vermek mecburiyetinde kalmışlardır. Zira, Sebil hakkında tahkikata maruz kalan yazı bir değil beşmiş.

1 — Gazetemizin 35. sayısında yer alan İkinci Sultan Abdülhamid Han hakkındaki yazımızda merhumun yayınlanan ve halen piyasada serbest olarak satılan hatıratının (Dergâh Yayınları) 171. sahifesinden iktibas edilmiş bir cümleden dolayı TCK 163/4'e muhalefet,

2 — Aynı nüshada yayınlanan Tahir Yaman isimli okuyucumun mektubundan dolayı 5816 sayılı «Atatürk Aleyhine işlenen suçlara dair kanun» a muhalefet,

3 — Yine aynı nüshada «Kemalist İnkılab'ın Anatomisi» isimli yazıda Fahrettin Altay'ın hatıralarından iktibas edilmiş bazı cümleler için aynı kanuna muhalefet (Bu tefrikadan dolayı evvelce İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılmış ve Başyazarımızın yukarı haddi 12 sene olan bir hapis talebiyle görülmekte olan bir dava bulunduğu malûmdur.) Fahrettin Altay'ın iktibasa esas ittihaz edilen hatıratı ise piyasada serbest olarak satılmaktadır.

4 — Gazetemizin 32. sayısında neşredilen Mustafa Yazgan Bey'in yazısından dolayı da hem Kadir Mısıroğlu (Yazı İşleri Müdürü sıfatıyla) hem de yazar hakkında takibata geçildiği, takibatın bir taraftan TCK'nın 163/4 maddesi ile 5816 sayılı M. Kemal Paşa hakkındak kanuna muhalefet iddialarıyla yürütüldüğü anlaşılmıştır.

....

Yukarıda kısaca ifade edilen takibat mevzularını hiçbir ciddi hukuki mesnede dayanmadığı bu sebeble hakkımızda takipsizlik kararı verilerek mes'elenin kapatılacağı ümid ve temennisinde bulunmakla beraber Sebil'in savcılık Basın Bürosu'nda âdeta lüple okunduğu ve satırların altından en uzak karine ve istidlâllerle suç arandığı hususunu tesbit ve ifade ile iktifa ediyoruz.

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Risale-i Nur meselesi

MUHTEREM okuyucularımız,

*Gazetemizin 38. sayısında, merhum müellif Bediüzzaman Hazretleri'nin bâzı eserlerinin içinden mânidar cümlelerin çıkarılması sûretiyle neşredildiği hususunda bir haber yer almış ve orada bu tahrifatın örneklerinden bir kaçının kılişeleri neşredilmişti. Kendisine «Nurcu» adını veren ve bu sıfatla hâlisiyetinden şüphe edilmesine imkân olmayan kimselerden böyle bir tahrifin sâdır olamayacağına inandığımız ve bunu yapsa yapsa ancak masonların yapabileceğine kani bulunduğumuz için o yazıyı «Ma*sonlar azıttılar, Risale-i Nur tahrif edildi» baş*lığı altında takdim etmiş idik. Hâle bakın ki, bu neşriyatta bizimle birlik olarak fâillerin üzerine çullanması gereken Yeni Asya refikimiz, mânidar bir alınganlıkla, yazımızın hedefini kendisi kabul ederek 24 Eylül 1976 tarihli nüshasında uzunca bir cevap neşretmiştir. Bu neşriyat karşısında «Yarası olan at gocunur» dememek için kendimizi zor zapteddiğimizi ifade etmek isteriz.*

Bununla beraber mes'eleyi ne ölçüde hüsnüniyetle ve iman dâvasının menfaati istikâmetinde ele aldığımızı göstermek üzere cevap veren ekibe mensûbiyetle iştihar etmiş bulunan Hekimoğlu İsmail Bey kardeşimizden, mes'elenin asıl ve esasını ve Yeni Asya refikimizin bu alınganlığının bâtınî esbabını soruşturduk. Muhterem Hekimoğlu İsmail Bey'in suallerimize verdiği ve teyp bandları ile tesbit ettiğimiz cevaplarını -büyük bir açık kalplilikle- aynen sütûnlarımıza geçirdik. Fakat burada ifâde etmek isterizki, Yeni Asya mensupları, vâki müracaatımıza rağmen ayni olgunluğu göstererek suallerimizi cevaplandıramamıştır. Okuyucularımızın dikkatlerinden kaçmamışdır ki, Muhterem Hekimoğlu İsmail Bey, bizim «tahrifat» olarak tevsif eylediğimiz keyfiyet için, hiç şüphesiz daha ağır bir tâbir olan «TAHRİBAT» kelimesini kullanmıştır. Her iki yazının mukayeseli bir sûrette tahliline girişmekten nefsimizi beri addediyoruz. Zira, Hekimoğlunun cevabında mes'ele bizim yazdığımızdan da daha vazıh ve kat'î bir suretde kabûl ve ifâde olunmuştur. Ancak, bunun bir «İntak-ı Hak» olduğunu ifade eder ve kendilerine okuyucularımız huzurunda gösterdiği bu hakşinaslıktan dolayı teşekkürü borç biliriz.

Bununla beraber, Muhterem Hekimoğlu İsmail Bey'in teybe söyledikleri ile iktifa etmeyerek oradaki beyanlarından kısmen nükûl etmek meylini taşıdığı hissini veren ikinci bir cevabını da, yine Sebil'in geçen sayısına koymakta bir beis görmedik. Okuyucularımız, bu tutum ve davranışımızla sadece Hak ve hakikatin meydana çıkması gâyesiyle hareket ettiğimizi takdir ederek idarehanemizi mektup ve telgraf yağmuruna tutmuşlardır. Aldığımız yüzlerce telgraf, cesaretle parmak bastığımız bu tahrifat mes'elesinin Anadolu'nun her tarafında mü'minleri ne ölçüde dilhûn etmiş bulunduğunu ve neşriyatınızın nasıl bir ferahlık hûsule getirdiğini göstermesi bakımından son derecede mânidardır.

(Devamı Sayfa 14'de)

MTTB'de hitabe

SEVGİLİ gençler,

Bir kongre daha..

Alışılmış sözlerden bir demet daha..

Şimdi karşınızda dudaklarımdan dökülecek kelimelerin herhangi bir tesadüfe ve geldiği gibi gelişe yol vermemesi için, onları, çok nâzik saydığım bir geçit noktasında, polis muâyenesinden geçme, yazılı şekilde ve tane tane göstermek ihtiyacındayım.

Evet, artık alışılagelen lâflara ve beylik toplantılara bel bağlamanın mevsimi geçmiştir. Şu mahzun sonbahar ayında derlenen şu kongre, kuru yapraklardan toprağa hasır sermiş cansız bir bahçe manzarası değil, her tomurcuğu ampul gibi ışık saçan bir yeşerme ve hayat arama tablosu olmalıdır. İşte, son onbeş yılın senelik toplantıları arasında bir **«oldu bitti»** daha doğrusu **«herşey bu kadardı, o da oldu bitti..»** şeklinde eskinin ezbere devamı gibi görünen bu kongre böyle bir davranışa muhtaçdır

Ne var?.. Ne oldu?.. Herşey yeni kurbağa diliyle kendi doğrultusunda giderken birdenbire ve tepeden inme böyle bir **«alârm»** işaretine ihtiyaç neden doğdu?..

Şöyle ki:

Âlemde en büyük felâket kendisini **«oldum!.»** sanmanın ve ondan sonra ister istemez nefsini gevşemeye, pelteleşmeye, kabuk tutmaya bırakmanın belâsı.. Bu belâ son gençlik gecelerinde belirttiğim gibi ilâhî bir imtihan, rabbânî bir tuzaktır ve ezberleme lâfta, sahte edebiyatda kalıp vecd ve hareket ruhunu kaybetmenin cezasıdır.

Eski Roma bu yüzden yıkıldı, Osmanlı İmparatorluğu Kanûnî'den başlayarak kılişeci yobazlar elinde bu yüzden çöktü. Ve meydan işte bu yüzden, din adına kılişeci yobazdan onun tersi, kılişecilerin de en âdi ve sefili, küfür yobazlarının eline geçti.

Görüyor musun, vazifen ne kadar büyük?..

Sen, bugünün yalan dünyasını dünün doğruya benzer yanlış dünyasıyla beraber, tersine çevirmeye, tepetaklak etmeye memur yepyeni bir gençliğin yepyeni tohumusun. Ve işte burası Millî Türk Talebe Birliği Merkezi, bu me'mûriyetde bir gençliğin biricik yuvası!..

«Âlarm» işâretinin tek sebebi; işte:

Millî Türk Talebe Birliği son devrelerde teenni ve ihtiyat kıymetini çekingenlik ve tembelliğe, hamle ve taarruz ruhunu da, doğamaz güneşlerin gelemez vâdelerine tahvil etmenin ölgünlüğüne düşer gibi olmuş mâlî ve iktisâdî kaynaklar arar ve bulurken ruhî ve mânevî menbaları nasıl olsa cepte keklik sanmanın gafletine kaydığı hissini vermiştir.

KORKMAYIN!

Kendisini böyle bir muhâsebeye çekebilen bir mizacdan, düşman böbürlenici ve kuvvet taslayıcı seciyelerden çok daha fazla ürker ve yılar. Gerçek kuvvet sadece böyle bir nefs murakabesine girişebilende ve bu ruhla ileriye atılandadır. İşte düşmanlarımızda olmayan da budur.

İmdi:

Vazifeleri bugüne dek süren güdücüler, eğer bu kongreyi benim bu teşhis ve tesbitime katıldıkları ve bir yenileşme ve silkelenme lüzûmuna inandıkları için topluyorlarsa, onları takdir, tebcil ve makamlarının ilk liyakat şartına mâlik kabûl ederim. Eğer onların karşısında başka gruplar var da onlar dahi aynı teşhis ve tesbit uğrunda dizginleri ele almak istiyorlarsa kendilerine samimiyet ve liyakat derecelerini sormanızı ve muâyene ve teftişinize göre hükme varmanızı tavsiye ederim.

Tek kırk yıllık işkenceler işkencesi çalışmalarımız sonunda teşekkülüne şâhid olduğumuz şu cânım vücûd, adımını bütün tarihe ve her topluluğa musallat aşınma ve pörsüme noktasından ileriye atsın!.

Benim, mânâda öz babanızdan ziyâde size bağlılığı olan yetiştiricinizin size tavsiye ve iltimas edeceği hiçbir ferd ve zümre yoktur.

Size tabanı değil, tavanı gösteriyorum. Millî Türk Talebe Birliği'nin oluşu on ve serpeceği tohumlar belki bin senelik tavanını, çatısını kurtarınız. Böyle bir canlandırışın, yola koyuşun, ve yürütüşün cesaret, liyakat, ve mes'uliyetini kimlerde görüyorsanız onları vazifeye dâvet ediniz...

Allah, şu zift rengi ufuklarda, **«Allah!»** diyenlerin güneşine yol versin!..

Necip Fazıl

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

İsmet Paşa'nın, M. Kemal Paşa'ya karşı oynadığı «vefa, minnet» oyunu ile...

Bir Atatürkçü ve İsmet Paşacı'nın çektiği güçlük

43

YAKUP Kadri Karaosmanoğlu adı geçen hatıralarında İsmet Paşa ile Mustafa Kemal Paşa arasında İngilizler tarafından M. Kemal paşa'ya verilmiş olan «*DİZBAĞI NİŞANI*» (İngiliz Krallığının en büyük nişanıdır) dolayısıyla geçen münakaşayı nakletdikten sonra İnönü'nün işi tatlıya bağlama hususundaki gayretlerini şöyle anlatmaktadır:

«İsmet paşa ağlayışlı bir sesle:

«— Nasıl hatırlamam, nasıl unutabilirim o geceyi!» dedi, «Sen benim imdadıma Hızır gibi erişmiştin. Nitekim, senin emrini yerine getirdikten birkaç saat sonra düşman kuvvetleri mevzilerimizi işgal etmiştir. Biraz daha bekleseydim korktuğum felâkete uğramaktan beni hiçbir mucize kurtaramayacaktı. Hem, o gece sen yalnız bu felâketi önlemekle kalmamışsındır. Bana askerî kariyerimde yüksek vazifelere yol açmışsındır. O geceye kadar ben neydim? Bir masa zabiti...»

İsmet Paşa sözlerini tamamlayamayacak derecede heyecanlı görünüyordu. Buna rağmen, bir müddet daha içini dökmekten kendini alamadı:

«— Beni, elimden tutarak ve en karanlık anlarımda önümde bir yıldız gibi parlayarak o vaziyetimden bugünkü vaziyetime getiren sensin! Her şeyimi sana borçluyum.» dedi.

Bunun üzerine, başlangıçtaki tören sofrasını, hepimizin gözlerini yaşartan bir içlilik havası sarmıştı.

Lâkin, bu içliliği o akşam sofrada bulunanların hepsine teşmil etmekle belki de mübalağaya düşmüş oluyorum. Davetliler arasında İsmet Paşayı sevmeyenler, onun Mustafa Kemal Paşaya karşı bu vefâ, minnet ve bağlılık gösterisini pek maharetle oynanmış bir politika oyunu gibi seyretmiş olsalar gerektir. Ya bu gösterinin Atatürk üzerindeki tesiri ne olmuştu? O anda, o dostluk ve samimiyet havası içinde bunu kötüye yorumlamak, hele benciLeyin bir Atatürk'çü ve İsmet Paşacı için hayli güçtü.

Bununla beraber, o akşamı takibeden günlerin bazı olaylarından şu kadarını sezinebilecektim ki, İsmet Paşa, Atatürk'e açtığı «barış savaşı» ndan kendi lehine bir netice elde edemeden çıkmıştır. Atatürk, yukarıda anlattığım İktisat Vekâleti - İş Bankası meselesini, Mustafa Şeref'in istifası ve yerine Mahmut Celâl (Bayar) Beyin getirilmesi suretiyle, kendi bildiği gibi halletmiştir.

Bu hal şeklinin, gerçi, hükûmet başkanı ile uyuşulmadan tatbik edilmiş olacağına ihtimal verilemezdi ama, İsmet Paşanın kalbinde yeni bir kırgınlığa yol açacağından endişe edilebilirdi. Zira, o uyuşmanın tam bir gönül rızasıyle yapılmadığı şüphesizdi. İçinde bulunduğu iktidar balonunu düşmekten kurtarmak uğruna safra atmağa alışık olduğu bilinen İsmet Paşa, belki, Mustafa Şeref'in gidişine pek hayıflanmamıştı; fakat onun yerine, öteden beri uğraşıp durduğu İş Bankası Umum Müdürü Celâl Beyin gelişi herhalde, çok ağırına gitmiş olsa gerekti. Kaldı ki, Celâl Bey İktisat Vekâletine getirildikten sonra «Kâğıt Fabrikası» teşebbüsü de hep askıda bırakılacaktı. Şu halde, Mustafa Şeref neden çekilmeye mecbur edilmiş ve Sanayi Umum Müdürü neden vazifesi başından alınmıştı?

Bu sorular, yalnız İsmet Paşanın değil, «Kâğıt Fabrikası» yüzünden çıkan hâdiseye bizim gibi yakından şahit olanların da aklından geçebilir ve birtakım yorumlara yol açabilirdi. Ben, o sıralarda görüp işittiklerime dayanarak meseleyi -kendimce- şöyle bir tahlille çözmek isterim:

Mustafa Şeref bir iktisat profesörü idi ve hattâ, bu sıfatla Meşrutiyet devrinde Ticaret Nezaretine getirilmişti ama, sanırım ki, iyi bir idare adamı değildi. Hele politikacı hiç değildi ve bu yüzden Vekilliği zamanında elde ettiği bazı başarılarını dahi değerlendirmesini bilememişti. Bundan başka, devletçiliğe diyemiyeceğim, fakat, bir çeşit güdümlü ekonomi politikasına meyilli oluşu da iş âleminde birtakım tepkilere yol açmış bulunuyordu. Böylece İktisat Vekâleti sanayileşme ve ekonomik gelişme hareketlerimizi destekleyecek yerde köstekleyen bir hükûmet cihazı zannını uyandırmağa başlamıştı.

Oysa. öte yanda bir İş Bankası vardı ki, hemen bütün sı-

۳۴۴۱

غازی حضرتلرینك دونكی تنزهلری

رئیس جمهوریمزدون آقشام رفاقتلرنده عصمت پاشا اولدیغی حالده بوغازده بر تنزه یاپدیلر

خارجیه وكیلی

● **Mustafa Kemal Paşa ile İsmet Paşa arasındaki gergin havadan bahisle bunun «inkılâbı tehlikeye» atacağı korkusunu ifade eden Y. Kadri'ye hak verdiren o devre ait gazete kupürü... İsmet Paşa'dan bahseden üslûp ne kadar dikkat çekici...**

naî ve ticarî teşebbüslere yardım etmekte ve hattâ çoğuna bizzat katılmaktan geri kalmamakta idi. Bu mali müessesenin başında bulunan ise Mahmut Celâl Beyden başka biri değildi. Şu halde Celâl Beyin memleketin en yetkili iktisatçısı olduğuna inanmak lâzım gelmez miydi?

İtiraf ederim ki, Atatürk de buna inanmış ve bu inancını bir çok vesilelerle açıklamıştır. Meselâ, her ne vakit İş Bankası'ndan söz açtı ise, o bankanın bütün başarılarını Celâl Beyin dirayetli sevk ve idaresine atfedici beyanlarda bulunmuştur. Hattâ, bir gün gelmiş, İş Bankası'nın kuruluşunun onuncu yılı münasebetiyle İstanbul'da, Ertuğrul yatında yapılan bir törenle, bize, Celâl Beyi göstererek:

«— Bilesiniz ki, Mahmut Celâl Beyefendi Türkiye'nin en büyük iktisatçısıdır.» demiş ve herbirimizin kalkıp onu ayrı ayrı tebrik etmemizi istemişti.

Eminim ki, o zaman, bu törene, bu kutlama sahnesine dair haberler ve Atatürk'ün bu sözleri, O'nun çevresindeki bütün olup bitenler ve söylenip konuşulanlar gibi mutlaka İsmet Paşaya iletilmiş olacaktı. Zira, o tarihten sonra, İsmet Paşanın iç tedirginliği, artık, yüzünden, davranışlarından anlaşılmaya başlayacaktı.

Nitekim, bir akşam, Atatürk'ün, Dolmabahçe Sarayı sofrasında, eski Maarif Vekillerinden Esat Beyi vazifesinden affedip yerine Reşit Galip'i getirmek istediğini bildiren bir telgrafına, geç vakit, Ankara'dan verdiği cevapta: «Gece yarısı, gaflet uykusundan uyandırılarak Kabinesinde değişiklik yapılmak istendiği haberini alan bir Başvekilin, bu hususta ileri süreceği mütalaadan nasıl bir fikir selâmeti beklenebilir.» tarzında bir dil kullanışı, o sıralarda ne kadar buhranlı bir ruh hali içinde bulunduğunu, pek belirli bir şekilde meydana koymuştu.

Belli ki, İsmet Paşa içinin damla damla biriken zehrini, Yalova'daki dargınlık gösterilerinden sonra, bir kere daha bu telgraf muhaberesi vesilesiyle ortaya dökmüş oluyordu. Halbuki, bence bu vesileyi teşkil eden olay haddizatında kendisini bu kadar öfkelendirecek bir mahiyet taşımamakta idi. Zira, Atatürk, çektiği telgrafla onu bir oldu bitti karşısında bırakmıyor, sadece Maarif Vekâletine Reşit Galip'in tayini hakkındaki reyini soruyordu ve o telgraf, hatırladığıma göre, resmilikten uzak, nazik ve dostça bir üslûpla yazılmıştı.

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMİ

Korutürk'ün «Şerîata karşı değilim» demesi üzerine (5)

Sûre-i Enfâl, âyet 46:

«Vâcib Teâlâ bu âyetde, millet beyninde ihtilâf ve nizâın korkuya ve **DEVLETİN** zevâline sebeb olacağını beyân buyurdu...... Zîrâ inkırâz bulan bilumum hükûmetlerin sebeb-i inkırazları, hemen ricâli beynindeki (idârecileri arasındaki) ihtilâfla, milletin ahlâksızlıklarından mütevellid bulunduğunun inkârı gayr-i kâbil bir hakîkat olduğunu, her zaman târih isbât etmektedir. Ve bizim içün Balkan hâdisesi bu da'vâyı isbâta kâfi bir burhandır. Zîrâ Balkan Harbinde vuku' bulan inhizâmın sebeb-i yegânesi, millet arasında mevcûd olan ihtilâf-ı efkâr olduğu cümlenin ma'lûmudur.» (¹)

Sûre-i Şûrâ, âyet 10:

«Yani, Allah Teâlâ velî ittihâzına şâyân olunca (DÜNYÂNIZA) ve âhiretinize müteallık bir şeyin hükmünde ihtilâf ederseniz, o şeyin hükmünü ALLAH Teâlâ'ya ve Allah Teâlâ'nın gönderdiği **KİTÂBA** havâle edin. Ve onun hükmünü Allah'ın kitâbından arayın. Zîrâ Allah'dan başka umûrunuzu (işlerinizi) tedbîr ve ahvâlinizde bihakkın tasarruf eder bir kimse yok ki, o şeyin hükmünü ondan arayasınız... Binâenaleyh, hakla bâtıl beynini (arasını) tefrik eder hüküm, Allah'a ve Allah'ın **KİTABINA** ve gönderdiği Rasûlün **ŞERÎATINA** tefvîz olunmuşdur. Şu halde ihtilâf ettiğiniz şeyin hükmünü, bunlardan başka şeyde aramak hatâ ve bâtıldır.

Yahud ma'nâ-yı âyet, (bir mes'elede ihtilâf ve münâzaa ederseniz, muhâkemenizi Allah'ın **ŞERÎATINA** havâle ile, Allah'ın hükmünü, gayrın hükmü üzerine takdim ve tercih edin, zîrâ Allah'ın hükmü tam, ve gayrın hükmü nâkısdır. Çünki hikmete muvâfık olan hüküm, ancak Allah'ın gönderdiği **ŞERÎATDA** olabilir, onun gayri hükümler halelden hâli olamaz) demekdir.

Hulâsa havâdis-i â l e m d e n ve ef'âl-i beşerden herşeyin hâl ve hürmetinde ve cevâz ve adem-i cevâzında ihtilâf vâki' olursa, onun halli ve faslı ve nizâın kat'ı, Allâh'ın emrine ve **ŞERÎATINA** havâle olunup onunla hal ve fasl etmenin **VÂCİB OLDUĞU**, bu âyetden müstefâd olan fevâid cümlesindendir.» (²)

Sûre-i Huşr, âyet 7:

«Kur'anda en ziyâde mücmel ve mukayyed ve bilumum ahkâmı câmi' olan âyetlerden birisi de bu âyetdir. Çünki bu âyet kavlen ve fi'len emir ve nehyi ile rasûle şâmil olduğu gibi bütün menhiyât ve me'mûrâta da şâmil olduğundan **AHKÂM-I ŞER'İYYE**'yi tamâmıyla câmi'dir. Zîrâ **DÜNYEVÎ** ve UHREVÎ, **İNSANLARIN AHVÂLİNE ÂİD BİR HÜKÜM OLSUN DA, EMİR VEYA NEHYİ, RASÛLDEN** HÂRİC OLSUN OLAMAZ. Binâenaleyh elbetde bunlardan birinin müştemilâtından olacağı âşikârdır. Çünki gerek Kur'anda, gerek hadîsde beyân ile onlardan istinbât olunan ahkâmın cümlesi, bizlere zât-ı nebevîlerinden geldiği içün, her biri onun emr ü nehyinde dâhildir.» (³)

● Şimdi de mevzuumuzla alâkalı olarak İstanbul Hukuk Fakültesi Profesörlerinden bir zâtın «siyâsî gelişmelere» dâir yazdığı kitabının 51-156 ncı sahîfeleri arasında yer alan bazı ibârelerini okuyalım:

«Kur'ân-ı Kerîm siyâsî düşünceye birinci derecede yer vermiş bir kaynakdır. Siyâsî bir eserdir. Böylece şimdiye değin (kadar), anayasa öğretiminde savunulmuş olan, Kur'anın (kifâyetsiz) bir siyâsî kaynak olduğu tezinden tamamen ayrılmış oluruz. Sherwani'nin eserinde seçdiği bir başlığı hatırlatarak ileri sürebiliriz ki, bir **KUR'AN DEVLETİ**, daha doğrusu Kur'anın esaslarını koyduğu ve düzenlediği İslâmî bir devlet hayatı, bir devlet düşüncesi vardır...... Hazret-i m... sosyal ve siyâsî hayatı kapsayan, yeni bir toplum ve DEVLET DÜZENİ getirdiğini bildiriyordu...... İslâm'da devlet ve hükûmet prensipleri ilâhi emirler hâlinde sıralanmışlardır...... **ŞERİAT** kavramı (ta'biri) İslâm toplum felsefesinin temel taşıdır. İslâm'ın DİN-DEVLET AYRILIĞINI KABÛL ETMEYEN, HÜKÜMETİ EMREDEN, DİN - AHLÂK - SİYÂSET KARIŞIMINI TEMEL EDİNMİŞ BİR DİN OLDUĞU HATIRLANIRSA, BU DURUMDAN ÇIKARILACAK İLK SONUÇ, BİZZAT **ŞERÎAT**, BATI ANLAMINDAKİ (ma'nâsındaki) HUKUKDAN FAZLA BİR ŞEYDİR. BİR HAYAT ŞEKLİDİR. Bir deontolojidir... Hem amme hem husûsî hukuk alanlarını (sâhalarını) kapsar. Kişilerin biribirleriyle, kişinin DEVLETİN başka DEVLETLERLE olan ilişkilerini (münâsebetlerini) düzenLER...... **ŞERÎATIN** ilk ve asıl kaynağı olan KUR'AN, İslâm toplumunun ve bu toplumun siyâsî organizasyonu olan İSLÂM DEVLETİNİN YAPISINI TESBİT ETMİŞTİR... Önemli (mühim) olan odur ki, İslâm hukûku Kur'anla başlamışdır...... İSLÂMİYET, DİN VE DEVLET AYIRIMINI KESİN OLARAK REDDEDER...... Hukuk, devletden öncedir ve üstündür. Ondan müstakıldir. Ve devletin başı hukûka (şeriata) bağlı kalma zorundadır.»

(1) Hulâsat'ül - Beyân Fî Tefsîr'il - Kur'an Mehmed Vehbi. c. 6, s. 307
(2) Aynı Kaynak, c. 13, s. 261
(3) Aynı Kaynak, c. 14, s. 45

ABD'de İSLÂM

● Amerika'daki İslâmî uyanışın propaganda plânında en müessir ismi olan Mehmed Ali

30 milyon zencinin bugün hemen hepsi islâmiyet yolunda

AMERİKA'daki Zenci Müslümanlık Hareketi'ni başlatan Fard'ın faaliyetleri polisin dikkatini çekmeye başlayınca kendisi için elemli bir devre açılmıştı. Sık sık hapsediliyor veya poliste ifade vermek mecburiyetinde kalıyordu. Tehlikeli görüldüğü yerden alınarak başka eyaletlerde mecbûrî ikâmete me'mur edildiği de oluyordu. Amerikan idârî makamlarının henüz neşv ü nema halindeki Zenci Müslümanlık Hareketi'ni doğmadan boğup yoketmek için giriştikleri bu baskılara, gayrı resmî bir beyaz ırkçı teşekkül olan Klu - Kluks - Klan mensuplarının ihdas eylediği tedhişler de katılınca, durum cidden vehâmet arzediyordu. İşte bu hengâmede Fard'a teveccüh eden sıkıntıları iktihamla (göğüslemekle) isim yapan ve bu sûretle hareketin ikinci bir lideri durumuna yükselen Eliyah Muhammed, Fard'ın esrarengiz bir sûretle ortadan kayboluşunu müteâkip hareketin başına geçmişti. Bu defa Fard yerine aynı eziyetlere tâbi tutulan Eliyah da, birçok kereler hapse girip çıkmış ve Zenci Müslümanlık Hareketi'nin gelişmesinde büyük ve ehemmiyetli bir rol oynamıştır.

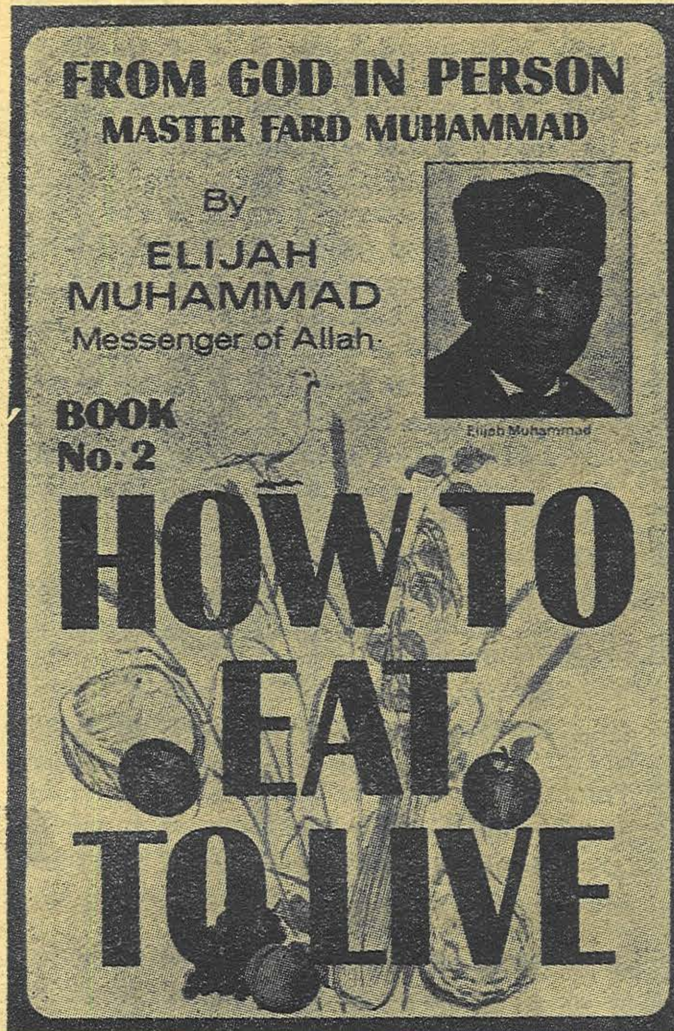
Amerikan kanunlarına göre resmen tanınmamış olan mekteplerde okuyan çocukların velileri belli bir cezaya çarptırılırlar. Eliyah, zenci müslüman çocuklarının okuması için yazı ve lisanıyla tamamen arapça tedrisat yapan ve ilk mektepden üniversiteye kadar ciddi bir külliye teşkil eden, bir tedris müessesesi kurmuştu. Bunun kapatılmasına mütedair kararları dinlemediği gibi çocuklarını da orada okutmaya devam ettiği için, diğer birçok müslüman zenci ile birlikte hapislerde yatmıştır. Ancak, ne yazık ki; zencileri İslâm'ın bütün ferâizini ifa edecek bir sûretde tenvir edip ebedi hakikate kavuşturan Eliyah harekete şu iki noktada sapık bir mahiyet bulaştırmıştır:

1 — Eliyah'ın telkin eylediği İslâmiyet anlayışına göre, bu yüce din sadece siyah ırka mahsusdur. O derece ki -hâşâ- Cenab-ı Hakk'ın bile siyah ırkdan olduğunu iddia eylemiştir.

2 — Eliyah kendisinin de «Nebi» olduğunu iddia etmiştir. O'nun anlayışına göre aynen Hindistan'daki Kadıyânîlerde olduğu gibi Hz. Peygamber, nebilerin değil, Resûllerin yâni şeriat sahibi peygamberlerin sonuncusudur. Binâenaleyh, kendisinden sonra Resûl gelemezse de nebî gelmesine bir mâni yoktur.

Hiç şüphesiz sapık ve İslâm'ın temel görüşlerine yüzde yüz mugâyir olan bu iki nokta dışındaki bütün iddia ve ifâdeleri İslâm'ın sair hükümleri ile tam bir mutabakat halindedir.

Böyle olmakla beraber Eli-

● Eliyah Muhammed Amerika'da Zenci müslümanlar için pek çok eser kaleme almıştır. Yandaki resimde kapak kompozisyonunu gördüğünüz kitabda onun telifidir.

yah'ın bu yanlışları zenciler arasında ciddi bir aksülâmel doğurmaktan hâli kalmamıştır. Gerçekten, bugün Hacı Ahmed Davud adındaki diğer bir zenci liderin idâresi altında tam sünnî bir grup teşekkül etmiştir. Ancak, bunlar Eliyah'dan çok sonra faaliyete geçmiş olmalarından dolayı O'nun cemaatinin takriben onda biri kadardırlar. Bununla beraber sayıları yine de yarım milyonu aşmıştır. Eliyah'ın grupunda ise 6-7 milyon civarında müslüman zen i mevcud olduğu tahmin edilmektedir.

Eliyah 1964 yılında Suudi Arabistan Hac Nezareti'ne müracaat ederek hacca gitmek isteyince fikirlerindeki bu sapıklık yüzünden kendisinden ayrılanların teşkil ettikleri sünnî grup bu zatın müslüman sayılamayacağı bu sebeple de mukaddes makamları ziyaret etmesine izin verilmemesi yolunda bir talepde bulunmuştur. Fakat, alâkalı nezâret bunların neşriyatını takib ettikden sonra, gördükleri ve bizim de yukarıda ifade ettiğimiz yanlışları «İslâmiyet hakkındaki bilgilerinin sathîliğinden doğmuş» kabul ederek Eliyah'a hac müsaâdesi vermiştir. Bu ziyaret Eliyah'ın zenciler arasındaki itibarını daha da artırmıştır.

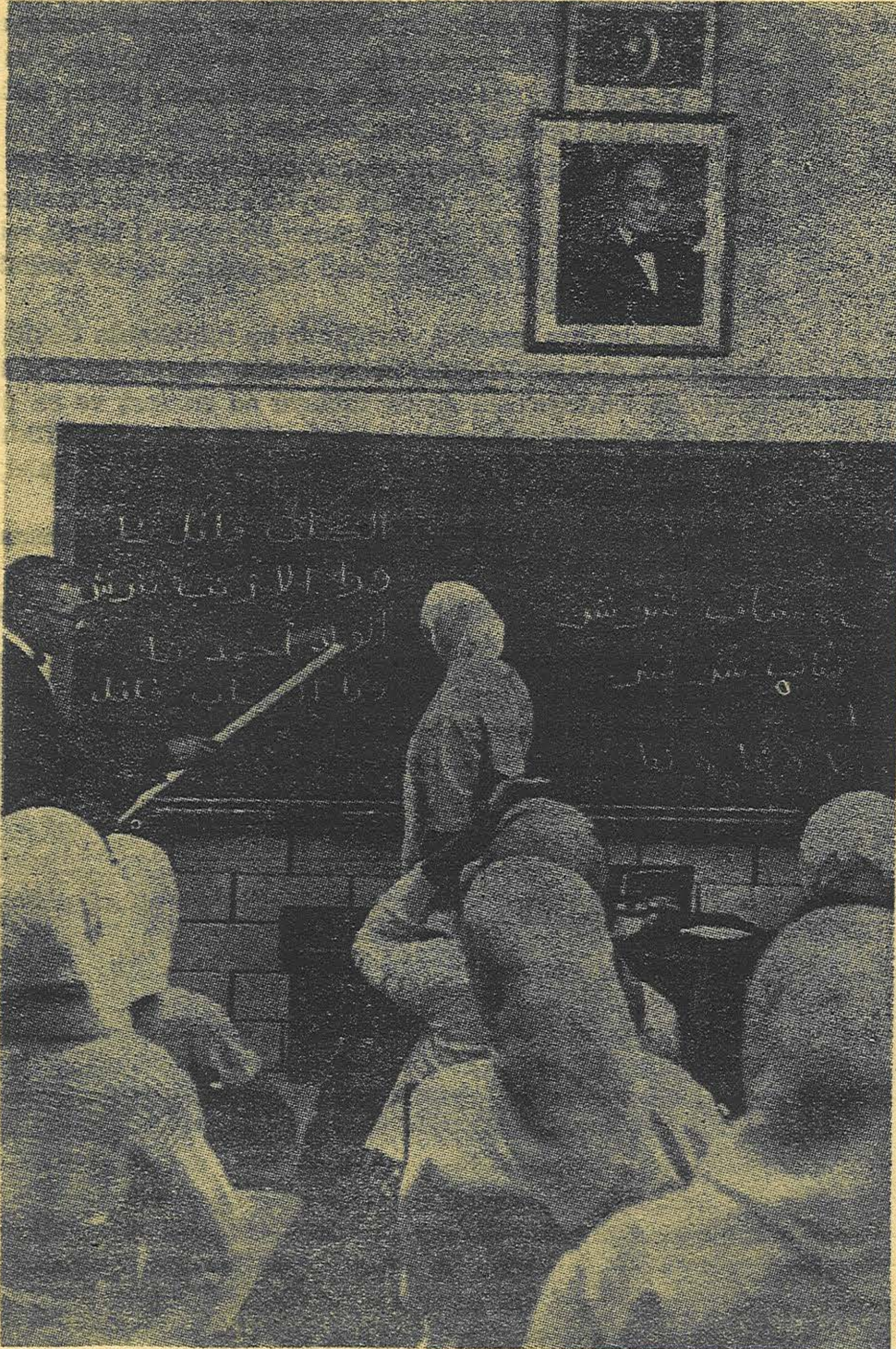
Esâsen Eliyah'ın müslümanlığındaki yanlış cihetlerden birini teşkil eden ırkçılık yüzde yüz İslâm'a zıd olmakla birlikte dolayısıyla hareketin zenciler arasında yayılmasını da hızlandırmaktadır. Zira Amerikan cemiyetinde ezilmekte bulunan bütün zencilere itibar atfederek onlara mahsus yüce bir dinin mevcud olduğunu ileri sürmektedir. Bu da zencilerin müslüman olmayanlarının dahi gururlarını okşamaktadır. Ayrıca Martin Luther King adında diğer bir zenci ırkdaşlarının haklarını hıristiyan amerikan halkından sulh ve müsâlemet yoluyla alınabileceğini iddia etmekteydi. Bu yüzden Amerikalılar, 1964 yılında kendisine «Nobel Sulh Mükâfatı» vererek bu davayı zenciler arasında takviye etmek istemişlerdi. Bilindiği üzere Amerika'daki zenciler hıristiyanların devam ettikleri kiliseye kabul edilmezler. Bu sebeple a rı kiliseler kurmuşlardır. Hattâ Hıristiyanlık içindeki mezhepleri de ayrıdır. Bu «Baptist» adıyla zencilere mahsus bir mezheptir. Hâl böyleyken Martin Luther King, zencilerin Amerika'da «normal vatandaş sayılmaları için Hıristiyanlıktan ayrılmaları gerekmediğini» iddia ediyordu. Ancak, Klu - Kluks - Klan adındaki beyazlara mahsus ırkçı tedhiş cemiyeti mensupları, kendisini sokak ortasında kurşunlayarak O'nun iddialarını iflâs ettirmişlerdir. Bu durum da Eliyah'ın yürüttüğü hareketi hızlandırmıştır.

Amerika'da 25 - 30 milyon kadar zenci vardır. Görünüşe göre zamanla bunların hepsi de müslüman olacaktır. Ancak, mes'elenin düşündürücü olan yönü, Eliyah'ın ortaya attığı itikadî yanlışlardır. Fakat, bu grupa mensup kimseler, İslâm dünyasıyla temas ettikçe yanlışlarını düzeltmekte ve hakiki İslâmî yolu tutmaktadırlar. Bunlardan biri de Malkom-X'dir. Bu zat hareketin Eliyah'dan sonraki lideri ve O'nun en büyük yardımcısı idi. Fakat, İslâm Dünyası'nı dolaştıkdan sonra, Eliyah'ın peygamberliği ve ırkçılığını reddeden beyanatlar vermeye başlamışdı. Umûmiyetle iddia edildiğine nazaran bu beyanları yüzünden esrarengiz bir sûrette ortadan kaldırılmıştır. Malkom-X'in nasıl öldürüldüğü, ne Amerikan polisince ve ne de zenci müslümanlarca ortaya çıkarılamamış veya çıkarılmamıştır. Sırası gelmişken şunu da söyleyelim ki; Zenci Müslümanlar, müslüman olmadan evvelki hayatlarını kendilerince yaşanmamış ve meçhûl kabul ettiklerinden bunu remzetmek üzere isimlerinin sonuna bir (X) harfi koymaktadırlar.

Eliyah'ın oğlu ve hareketin bugünkü lideri Vallas Muhammed meşhûr Ezher Üniversitesi'ni bitirmiştir. O da tahsilini bitirip Amerika'ya döner dönmez, aynen Malkom-X gibi babasının iddialarını reddeden konuşmalar yapmaya başlamışdı. Malkom-X'in mâruz kaldığı âkıbet muvacehesinde son derecede tehlikeli olan bu tutumundan kısa zamanda vazgeçmiş veya geçirilmişti. Esasen babası o sıralarda yetmiş yaşın üzerindeydi. Kendisinde başta nefes darlığı olmak üzere birçok hastalıklar vardı. Akşamdan sabaha ölümü bekleniyordu. Bu yüzdendir ki; Vallas Muhammed, bir müddet sabretmek yolunu tuttu. Nihâyet bilindiği üzere birkaç yıl önce Eliyah Muhammed'in vefatı üzerine O'nun yerini aldı. Şimdi, yavaş yavaş Eliyah'ın ortaya attığı yanlışları düzeltmeye ve harekâtı tam İslâmî bir mecraa sokmaya çalışmaktadır.

Amerika'daki Zenci Müslümanlar, dahilî idâresinde şeriat'ı tatbik etmek üzere 4 eyâletin kendilerine verilmesini istemektedirler. Bu gâye sulh ve müsâlemet yoluyla gerçekleşmediği, takdirde günün birinde âniden ayaklanacaklardır. Amerikalılar, zencilerin «ARMAGEDDOM» denilen bu âni ve umûmî ayaklanmaları ihtimali karşısında tir tir titremektedirler.

Meşhûr medeniyet tarihcisi Arnold Toynbi'ye göre beyaz ırk tükenmiştir. Dünyanın kaderi yakın bir gelecekte siyahların eline geçecektir. Ancak, bu görüş ister doğru isterse de yanlış kabul edilsin Amerikan zencilerinin büyük bir dinamizm içinde bulundukları inkâr edilemez bir gerçektir. Bu itibarla Türkiye'nin Amerika'yı kendi istekleri istikametine itmek için zenci müslümanlara el atmakta ve onları bu uğurda harekete geçirmekte böylesine geç kalmış olmasına ne kadar yanılsa azdır.

● Temeli tâ Muhammedob tarafından atılan Amerika'daki İslâmi ilimler Üniversitesi bugün de faaliyetine devam etmektedir Resimde bu Üniversitenin sınıflarında birisinde İslâm harflerini öğrenen müslüman zenci kızları görülüyor.

avlamaya

«MSP
yerli m

Milli Selâmet Partisi'nin Büyük Kongresi bu hafta 24 Ekim 1976 Pazar günü Ankara'nın en büyük spor sarayında yapılacaktır. Son günlerde bilhassa yatırımlar, Ortak Pazar ve yabancı sermaye ile münasebetler gibi mevzularda dikkat çekici hamleler yapan MSP, büyük kongresi vesilesiyle dost-düşman bütün dikkatleri üzerinde toplamış bulunmaktadır.

Sadece bir gün devam edecek olmakla birlikte MSP Büyük Kongresi böyle bir vasatda büyük ehemmiyet kazanmaktadır. Onun içindir ki, Sebil, İslâmcı Hareket'in büyük mütefekkir ve edibi Üstâd Necip Fazıl Beyefendi ile bir mülâkatı zaruri görmüştür.

Aşağıda tam metnini verdiğimiz bu mülâkatda Üstad, arkadaşımız Yılmaz Yalçıner'in suallerine cevap verirken aynı zamanda Türkiye'deki siyasi tabloyu ad en sert ve en ince, can alıcı çizgileriyle teşhir etmiştir. MSP için «Yerli fikir ve yerli malı hamlesidir» sıfatını kullanan Üstad Necip Fazıl, diğer siyasi partiler için de şöyle demiştir:

«Batının oltasında ahmak balıkları avlamaya mahsus solucan örnekleri...»

Ne var ki, Üstâd burada hassaten birini ayırmış ve CHP'

Kongre MSP'ye hız kazandıracak

Milli Selâmet Partisi'nin Büyük Kongresi bu hafta sonu toplanıyor. Kongreye, bütün yurd sathından kalabalık bir delege grubu daha hafta başından itibaren Ankara'ya geldi. Kuruluşundan bu tarafa çok kısa bir zaman geçmiş olmasına rağmen daha ilk seçimde iktidar olan MSP'nin bu iktidar oluşunu müteakip koalisyonda da devam ettirmesi Türkiye'deki siyasi yapıya temelinden tesir eden bir güç vasfı kazanmasına yol açtı:

MSP Büyük Kongresi sadece bir gün devam edecek ve diğer partilerin birkaç gün devam eden kongrelerinin aksine bu zaman zarfında bütün parti ve devlet mes'elele i dile getirilecek. MSP. Teşkilâtı kongrede parti ve hükûmet çalışmaları hakkında görüşlerini ifade ederken, idareciler de yapılan icraatın tafsilâtlı bir raporunu sunacaklar. Kongre vesilesiyle teşkilât olduğu kadar, MSP Umumi Merkezi de hummalı bir faaliyet gösterdi. Gelen haberlere göre, bu kongrede bilhassa AP'nin son zamanlarda koalisyon içerisindeki çalışmalarda takındığı tavır gözden geçirilecek. Bu meyanda Basın Yayın Genel Müdürlüğü mevzuu ile TRT'nin gidişâtı da bahis mevzuu edilecek, Ayrıca, teşkilâtın «gençlik mes'elelerinde» ciddi yeni hamleler yapılması icabettiği kanaatinde olduğu ve bunun için teklifler getirmiş bulunduğu olaşan haberler arasında. Anadolu'dan gelen teşkilât mensuplarının ifade ettiklerine göre bugün MSP her zamankinden daha fazla bir hızla gelişiyor. Vatandaşla münasebetler ve parti faaliyetlerinde MSP en aktif parti olmak vasfını koruyor. Teşkilâtın tek üzüldüğü hususun bu faaliyetleri icabettiği gibi efkâr-ı umumiyeye aksettirecek propaganda vasıtalarından MSP'nin halâ mahrum bulunması. «Gerek hükûmet olarak ve gerekse parti olarak millete hizmette gösterdiğimiz gayretler basında lâyık olduğu mevkii almıyor. Basın kasıtlı bir neşriyatı devam ettiririrken, TRT'ciler de MSP'ye karşı öteden beri bilinen tavırlarını eksik etmiyorlar. Bunlar hizmetlerin aksetmesinde müşkilât doğuruyor. Ne var ki bütün manialara rağmen MSP hak bildiği yolda, haklı hizmet mücadelesini yılmadan devam ettirecektir» diyorlar.

«Batının oltasında ahmak bâlıklâri
ya mahsus solucân örnekleri» yânında

P yerli fikir
malı hamlesidir»

sini «solucan olmak zavallılığından bile mahrum zehirli bir skorpit» şeklinde ifade etmiştir.

Üstad Necip Fazıl ile arkadaşımız arasında şu mülâkat geçmiştir:

YILMAZ YALÇINER — Muhterem Üstâdım, malûmunuz olduğu üzere Milli Selâmet Partisi büyük kongresi bu hafta Ankara'da aktedilecek. Yeni kurulmuş olmasına rağmen sür'atli bir gelişme gösteren MSP'yi bugün en amansız hasımları dahi «anahtar parti» olarak vasıflandırmak mecburiyetinde kalıyorlar ki, bu da onun siyasi plândaki müessiriyetini tescil ediyor. Bir büyük kongre arefesinde MSP için düşündüklerinizi öğrenmek arzusundayım.

NECİP FAZIL — MSP benim gözümde Sultan Abdülaziz devrinde başlayan, Avrupa'dan ithal malı mukallid partilerin ilk yerli fikir ve yerli malı hamlesidir. Ama ne dereceye kadar muvaffak? Baş mes'ele budur!

MSP'nin kuruluş hengâmesindeki siyasî ve içtimaî şartlar ona gayet ince ve çevik bir strateji teklif etmesine rağmen MSP bu kurmay dehasını yerine getirebilmiş midir? MSP yerli fikir ve yerli malı diye ifade ettiğimiz ve sadece Türkiye'yi değil, bütün İslâm Dünyası'nı, topyekûn insanlığa âid büyük ideolojinin her sahada fikriyatına mâlik midir?

İşte büyük mes'elenin başlıca iki büyük suali!.

Ruhî akrabalığımız ve gerçekleşmesi için kalbî temennimiz muhakkak olan MSP bu davanın hem üstün stratejisine, hem de genişliğine ve derinliğine irfanına mâlik görülmüyor ve bu bakımdan bizi, büyük idealin kırk yıllık işçilerini şiddetle üzüyor.

Onun yanlışlarını ve doğrularını tek tek saymaya ve işi kitaplık hacimde ifade etmeye müsâid bir zemin ve zamana mâlik değiliz. Hülâsaten şu kadarını söyleyebiliriz ki; bu parti kendisine her bakımdan aykırı hükûmet çaputlarına yama teşkil etmek uygunsuzluğundan, davayı sadece ve astronomik rakkamlarla fabrikaya bağlamak gafletine kadar sayısız hatalar işlemiştir.

Bu hallere tek kelimeyle, İslâm'ı olanca saffet ve asliyetiyle dünyaya nakşetme gayesi diye belirtebileceğiz ideâlimizi harcamak diye bakılabilir. Buna rağmen bugün hangi yolu tutayım diye bir suale şöyle cevap vermek lâzımdır:

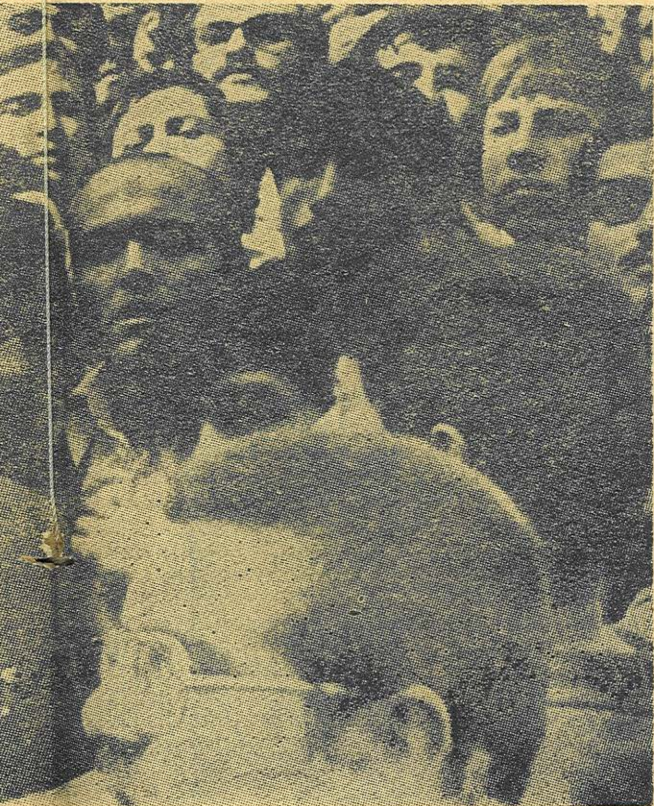
Büyük bir Fransız edibi Viktor Hügo hakkında şöyle der:

«— Heyhat, en büyük şair, o!»

İşte cevabımız. Heyhat ki; yol arayanlar ve bu davayı ancak seçim yoluyla kurtarabileceğini sananlar, ne kadar engelli olursa olsun MSP arazisine imkân tanımaktan başka birşey yapamazlar. Onun iç kalkınması ise yeni mukaddesat gençliğinden fışkıracak yeni örneklerle meydana getirilebilir.

YILMAZ YALÇINER — Üstâdım, bu noktada gerek halihazırda işbaşında bulunan ve MSP dışında koalisyonu teşkil eden diğerleri ile muhalefet pozundaki CHP'nin vasfı nedir?

NECİP FAZIL — MSP münasebetiyle söylediğim bu sözler, geride, ithal malı diye ifade ettiğim öbür partilerden hepsini birden batının oltasında ahmak balıkları avlamaya mahsus solucan örnekleri halinde gördüğümün işaretidir. Yalnız aralarında bir tanesi vardır ki, o solucan olmak zavallılığından bile mahrum zehirli bir skorpitdir. Ve eşi nadir bulunur bir demagog eşrinde, hâlâ ahmak balıkları ağının içine almak ve bir türlü maskesi indiril memek gibi belâ çapında bir şansın sahibidir. Hiçbir imaya mahal bırakmamak için bu partiyi adı ve sanı ile bildirelim: Cumhuriyet Halk Partisi. Hükûmet yoktur diye bağıran bu parti, ancak şu noktadan haklıdır ki eğer hükûmet olsaydı kendisi olmazdı. Evet, bu parti ayağa kalkıp da senin mevcud olmayışına en kuvvetli delil benim hâlâ oluşda devam etmemdir, diyebilse rahatça hak kazanabilir.

● ÜSTÂD NECİP FAZIL gençler arasında... Üstad'ın gençliğe ne derece ehemmiyet verdiği herkesin malûmudur. Gençlik de aynı derecede Üstad'ı kendisine baştâcı etmiştir. Üstâd, MSP hakkındaki görüşlerinde de yine gençliğe ayrı bir yer vermekte MSP'nin de istikbalini onların şahsında görmektedir.

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

Trafik kazaları ve içki satışı

İLÂN yapıştırılan her köşe'de bir feryat tablosu:

— ARTIK YETER! TRAFİK KÂİDELERİNE UYALIM!..

Televizyon'da, Radyo'larda parası bol içki şirketlerinin reklâm çığlıkları:

— YAZIN SICAĞINDA!.. OOOHHH! EFES - PİLSEN!

— TUBORG, BİR TUBORG TUBORG DAHA AÇALIM!

TRT. Haber Merkezinden ve Polis Radyosundan verilen acı haberler:

— AFYON - SANDIKLI ARASINDA DÜN GECEKİ TRAFİK KAZASINDA ON DÖRT KİŞİ ÖLDÜ. BEŞİ AĞIR OLMAK ÜZERE YİRMİ KİŞİ YARALANDI...

Solcu ve gayri millî basında bir devrimbaz homurtusu:

— ÇAĞDAŞ DÜNYAMIZDA İÇKİ SATIŞINI YASAK ETMEK, HİÇ BİR HÜKÜMETİN AKLINA GELEMİYECEK BİR GERİCİ ANLAYIŞTIR...

●

Her kafadan bir ses çıkabilen ve bu gürültülerin «Demokrasi» tabu'suyla mazur görüldüğü bir memlekette yaşıyoruz.

Biz işin telâşını ve gürültüsünü «Demokrasi âşıkları» na terkederek işin ilmî ve ciddî yönleri ile hukukî ve aktüel zaruretleri bildirmeğe çalışacağız:

1 — Bugünkü kanunlarımız arasında 6085 sayılı Karayolları Trafik Kanunu mevcuttur. Bu kanun, yabancı mevzuat inceden inceye tetkik edilerek hazırlanmıştır. Bu kanunun 26/R maddesinde «Ehliyet imtihanına girecekler hakkında, uyuşturucu madde ve alkollü içkileri kullanmayı itiyad edip etmediğinin tesbiti» emrediliyor. Bu mevzudaki cezai hükümler de 60/D maddesindedir.

2 — Bir de 2559 sayılı Polis Vazife ve Selâhiyeti Kanunu vardır. Bu kanun'un 7 inci maddesinde mes'ele sâdece «Sarhoşluk vak'aların da vuku bulacak kavga ve gürültü ile rezalet çıkarma» ya mâni olmak noktasından ele alınmış ve bu maddeye dayalı yönetmelik ile, açık içki satan yerlerin vak'a çıkacak yerlerden uzak tutulması ve zâbıta kontrolu kolay yerlerde olması ve içilecek yerlere de hususi araştırmalar yapıldıktan sonra ruhsat verilmesi kâideye bağlanmıştır.

3 — Bu mânia tedbirleri ile tam tezad teşkil edecek şekilde müslüman bir milletin parası ile maalesef bira ve emsali içki fabrikaları kurulmakta, devlet işletmeci ve satıcı olarak bu necis maddenin propagandasına da resmî Radyo ve Televizyonlarında yer vermektedir.

4 — İşin içtimaî telâkkiler yönü bir başka facia: İçki içmekle Avrupalı, Amerikalı gibi olduğunu zannedip, ruhundaki cevherden bihaber bir milletin medenî (!) olacağını zanneden yıkıcı bir kanaat, alkol ile milletin için için zehirlenmesini terviç eden hâin bir anlayış maalesef yayılmak isteniyor. Kur'an'ın ve Peygamber'in hayatî ikazları kulak arkasına atılıyor. «Bira'da alkol var mı?» şüphesi câhil ve taklitçi kitlelere empoze edilmek isteniyor. «Bira da sarhoş mu edermiş?» zannı ile topluluk uyuşturulmak isteniyor.

5 — İşin tıbbi ve gerçek izâhı ise şöyle: Alkolün az miktarda dahi kana karışması, kandaki kırmızı kürrelerin birbirine yapışmasını önleyen «hèparine» in bu hassasını yok ediyor. Bu suretie kırmızı kürreler, birbirine yapışarak sinir merkezlerinde yığınaklar yapıyorlar. Bu yığınaklar kişinin göz, kulak, kol ve bacakları ile el ve ayak hareketlerine hâkim olamaması tehlikesini intaç ediyor. Bu hususu izah eden ve gerçekten mesleğinin ehli olan doktorlar, alkol kullanan kişilerde, zamanla deri altlarında kılcal damarlarda kırmızı kürrelerin birikmesi neticesinde çizgiler meydana geldiğini ve herkesin bu hususu tesbit edebileceğini söylüyorlar.

6 — Hergün yüzlerce vatandaşın ölümüne ve en az o kadar kişinin yaralanıp sakat kalmasına ve millî servetin yok olmasına sebep olan Trafik Kazaları, Türkiye'de yabancı sermaye ile açılan bira fabrikalarının daha çok istihsal, daha çok istihlâk, daha çok para kazanmaları için, göz yumulacak dereceyi çoktan aşmış, millî bir felâket olmağa başlamıştır. İslâm'a tâbiiyet açısından zaten yüz karası olan bu manzara, «Biranın alkollü içkilerden sayılmaması ve ruhsatsız satılması» hakkındaki bir tamimle idarî bir skandal manzarasına bürünmüştür. 1974 de bu tamim geri alınmış, kanun (2559/7 md.) ve talimatname yürürlüğe konunca, bu işe büyük sermayeler koyan yabancı şirketlerin Danıştay'a dâvâ açmaları neticesinde Danıştay da «tehir-i icra» kararı ile «Yabancıların lehine» çalışınca iş hukukî skandal'a da erişmiştir.

7 — Hâlen reklâmlar devam ededursun, karayolları kenarlarında ve şehirlerin her yerinde lokanta, kahvehane, meşrubat ve tatlıcı dükkânlarında, masalarda şişe suyu, ayran, meyve suyu gibi açılmaya hazır bulunuyor. Herkes, şuursuz bir taklid ve inançsızlık içinde «Yabancı sermaye» nin köleleri gibi içiyor. Otomobil ve makina sürücüleri de içip yola çıkıyorlar. Kontrol yok. Rüşvetlerden bahsediliyor. Kazalar arttıkça artıyor. Güyâ tedbir aranıyor. Fakat işin özüne parmak basan yok. Ne halkın, ne şoförlerin, ne lokantacıların, ne polisin, ne Danıştay'cıların, kandaki «hèparine» maddesini öldürüp, sinir merkezlerinde al kürre yığınağı yapan -bira da dâhil - içkilerin tehlikesinden haberleri yoktur.

İç İşleri Bakanı dostumuz Oğuzhan Bey'den ve bu mes'ele ile alâkalı İç İşleri Bakanlığı Teftiş Kurulu ile bütün kuruluş ve daireler mensuplarından rica ediyoruz. İşin ilericilik, devrimbazlık, madenilik gibi lâflarla alâkası yoktur. Din'in emirlerini tatbik etmekle kimsenin dünyası yıkılmaz. Ama din yasaklıyor diye Allah'ın kanununa sırtdönen bir cemiyetin varlık dünyası yıkılır. Geliniz, basit ve çağdışı yobazlıklardan uzak bir anlayışın ifâdesi olan İslâm tekliflerine boyun eğelim. Geliniz, Türkiye'yi «keş'ler memleketi» olmaktan kurtaralım. Geliniz Trafik Kanunu'nun 26/R maddesiyle 2559 sayılı kanun'un 7 inci maddesini ve bütün ilgili mevzuatı daha ağır şartlar'a kavuşturalım. Danıştay'ın iptal kararı ilmî temelden mahrumdur. Maalesef ideolojik ve siyasî kanaatlara göre verilmiş bir hükümdür. Danıştay'ın iptal kararının iptali gerekir. Danıştay'dan üst merci yoksa memleket hukukî bir buhrana düşmüş demektir. Anayasanın ilgili maddesi değiştirilmesi ve hukukî bir açıklık getirilmelidir. Bugüngü tatbikat karşısında hukuk düşüncemiz ve vicdanımız itimaddan mahrum ve huzursuzdur. Cemiyet ölüme gidiyor. Herkes birbirini seyr içinde. Bir takım boş lâflar, dokunulmazlıklar, yasaklar, hissi tutumlar içinde zaman kaybediliyor.

8 — Mal ve can emniyeti bakımından mahzurlu olan, kanun ve nizamlara da aykırı olarak her hangi bir makam tarafından verilmiş karar ve emirlerin tatbiki, onu tatbik eden makam ve kişileri mes'uliyetten kurtaramaz. Danıştay'ın 21.5.1975 tarih ve 12 inci Daire Esas: 1975/382 ve Karar: 1975/1026 sayılı iptal kararı tatbik edilmemiştir. Bu memlekette hukuk cârî ise, hal tarzı böyledir. Yok eğer milletin «Orman Kanunu» diye adlandırdığı başıboşluk cârî ise devlet başının çaresine baksın. Bizim yazacak ve söyleyecek sözümüz yok.

Alâkalı makamlara ve Müslüman milletimizin yüksek dikkatine bu mühim mes'eleyi sunmakla bahtiyarım

HAFTANIN İÇİNDEN

TOFAŞ'da koç oyunu akim kaldı

İmparator da pekalâ dize geliyormuş

— Pekiy Süleyman Bey ne diyormuş?...

— Ne diyecek yahu...

— Olur mu?, Sormamışlar mı?.. Süleyman Bey hiç mi bi'şi söylememiş?..

— Söylemiş, söylemiş de değien bir şey yok. Çaresiz katlanacaksınız demiş. N'apalım başka türlü imzalamıyorlar demiş. Bunca yol geldik, şimdi bu yüzden bana koalisyon mu yıktırtacaksınız, demiş. Olmaz böyle şey, demiş. Hem ne çıkar canım, istediklerini kabul edivermeniz, demiş.. Motoru TÜMOSAN'dan alacaksınız diyorlarsa fabrika faaliyete geçmedi ki, daha en az 5 - 6 yıl var, demiş.. O zamana kadar da bakalım gün ne gösterir, demiş...

— Böyle mi demiş?..

— Böyle demiş... Sonra, siz kendi motorunuzu kendiniz yapacaksınız demiş. Sizin fabrika, TÜMOSAN'dan evvel faaliyete geçecek, demiş... Böylece, yabancı sermaye meselesi de hâl olur, demiş. O fabrikaya nasıl olsa yabancı sermaye girecek, ha bunda sermaye artırımı yapmışsınız, ha motor fabrikasına sokmuşsunuz, ne çıkar... demiş.

— Doğru!

— Doğru tabii, bizimkiler de eh, n'apalım kabul edelim bari demişler. Bir tek yedek parça imalâtı yüzünden tıkanıklık olacakmış, onun da çaresi yok, katlanacağız, diyorlar.

Bu konuşma birbirinden uzak iki makam odasına yerleşmiş iki Koç Holding müdürü arasında geçiyordu. Günlerdir, koca Holding'in tek mevzuu haline gelen TOFAŞ meselesinin vardığı son nokta hülâseten bu telefon konuşmasında belli oluyordu. Yabancı sermayeye dayalı Koç sanayii çevirdiği işlere devamlı suretde engel olan MSP yüzünden günlerdir değil aylardır, hattâ yaklaşık üç senedir sıkıntıdaydı. Yabancı sermaye yedeğinde «Montaj sanayii» alışkanlığı olan Holding bir taraftan yabancı ortaklarını ikna etmeye öte taraftan da MSP engelini aşmaya uğraşıyordu. AP'nin sarsıntı ı devresinde CHP'ye ışmar etmenin cezasını da Holdingciler Demirel'in soğuk davranışları ile çekiyorlardı. Bunlara ilâveten bir de Sabancı derdi vardı başlarında. Adı rekabet olan dert...

Holdingciler gerçi Demirel'i ikna etmişler ve geçmişte yaptıkların «dar görüşlülük» neticesi husule gelmiş bir «hata» olduğunu izah etmişler ve mes'ullerin tecziye edildiğini belirtmekle tabir caizse vartayı atlatmışlardı. Sü eyman Bey kendilerini reddetmiyordu. Hani, hakcası bu TOFAŞ mevzuunda da elinden geleni yapıyordu. Fakat, ne yapsa o da MSP'nin mukavemetini kıramıyordu. MSP'li Sanayi Vekili ilk söylediğinden bir adım geri çekilmiyordu. Fabrika kapatma tehdidi tam bir fiyasko ile bitmişti. Günde sadece 8 saat uyuyup, 8 saat çalışıp, 8 saat eğlenmelerini öğüt verdiği adamlarıyla Koç'un işleri sarpa sarmıştı. Anlaşılan «Koç Kompradorları» (KK) 8 saat değil daha fazla uyuyorlardı. KK'lar ya fazla uyumaktan ya da beceriksizlikten ilk defa İmparatorun sırtının yere gelmesine vesile olmuşlardı. Ne var ki, gelişmeleri yakından akip edenler hezimetin bütünüyle KK'lara mâledilemeyeceğini söylüyorlardı. Onlara göre Koç, ve KK'ları ilk defa kendilerine menfaatle bağlı olmayan ciddi ve kararlı bir bürokrasi ile karşı aşmıştı. Bunlar yeni idiler ama, yeniliklerine nisbetle son derece azimli idiler. Ve azmin karşısında «menfaat» mağlup olmuştu.

TOFAŞ oyununun içinde yenik düşenler sadece Koç, KK'lar ve yabancı sermaye değildi. Aynı zamanda maskeli yabancı sermaye uşakları da amansız bir şamar yemişlerdi. Sözde yabancı sermayeye karşı gözüken sol çevrelerin de bu hadise ile keli görünmüştü.

Ayrıca, İmparatorun «ilân köleleri» de dize gelmişlerdi. Türkiye'de kendi bildiklerine at koşturmakta mahir olan milyonluk tesislerle hergün efkâr-ı umumiyeyi bulandırmakla ve haber düzenbazlıklarıyla ünlü irikıyım basından için bizzat İmparator «ilân köleleri» diye bahsederdi.

«Onların gıdası kemiktir. Atarsın önlerine susarlar. Atarsın önlerine senin için hırlarlar..» derdi. Yani ilânları akıtınca bu basın İmparator'un kölesi olurdu. Ancak, bu defa bütün çırpınmalarına rağmen «İlân köleleri» de efendilerine gerçek bir hizmet sunamamışlardı. Hattâ hezimetden sonra «Koç kazandı...» şeklinde tertipledikleri başlıklar bile milletin gözünden gerçeği saklayamamıştı. Koç kazanmamış, bilakis, KK'lara, ilân kölelerine rağmen kaybetmişti.

Nitekim, Prof. Erbakan Bursa'da yaptığı basın toplantısında MSP'nin zaferini bir cümle ile ilân ediyordu: «Türkiye'yi yabancı sermayeye ezdirmeyeceğiz!»

Bu cümlenin ihtiva ettiği mânâ son derece ehemmiyetli idi. Çünki, Cumhuriyet Türkiyesi'nde bir Devlet Adamı yabancı sermayeye karşı kesin tavır belli ediyor, ayrıca, yabancı sermaye paralelinde çalışmayı alışkanlık haline getirmiş içeridekileri de ikaz ediyordu. Üstelik bu ikazdan da ötede fiilen bir cezalandırma şeklinde tezahür etmişti.

O sebepledir ki, TOFAŞ hadisesi ile Türkiye'de kimin yabancıya uşak kimin millete hizmetkâr olmak istediği gün ışığına çıkmıştı. Bu hadiseden sadece TOFAŞ değil benzeri diğer holding teşekküllerinin de alacağı büyük dersler vardı. Nitekim, Fransız Reno ile işbirliği halinde bulunan bir başka yarı - resmi kuruluş da önündeki numuneye bakarak adım atması icabetdiğini idrak etmişe benziyordu.

Rusya'da Komünist Partisi'nin

Yesevîzâde

azalarını kahir ekseriyetiyle onlar teşkil eder

SKP yahudi elinde

4

DOÇ. Zev Katz, Komünist Parti âzâları arasındaki Yahudi nisbetini şöyle aydınlığa kavuşturuyor.

«Sovyetler Birliği Komünist Partisi hakkında son senelerde neşredilen ihsâiyatça çalışmalarından anlaşıldığına göre, 1960 seneleri başlarında Yahudi'lerin parti içindeki nisbetleri diğer Sovyet kaymiyetlerininkilerin hepsinden daha yüksek idi.» (s. 448)

«SSCB'deki yahudi nüfusunun % 80'i Komünist Partisi'ne kayıtlıdır. (Halbuki bütün SSCB için umumi nisbet % 51'dir) *Demek ki Yahudiler partide en fazla kesafete sahib kavmiyeti meydana getirmektedirler. Sovyet yahudi cemaatinin Komünist Parti'deki aza kesafeti, 1940 sıralarında, bütün SSCB kavmi vasatisinin takriben % 300'üne ulaşıyordu» Yahudi kesafeti, Parti içindeki diğer kavmiyetlere nazaran, 1965'de de % 140 ile 180 civarında idi.* (s. 449)

(Buradan anlaşıldığına göre, hemen bütün Yahudiler Parti'ye azadırlar ve Parti içinde de kemmiyetce bile (keyfiyetçe zaten!) *çok büyük ağırlıkları vardır.* (Sovyetlerde yahudi teşkilâtının Komünist Partisi olduğu istidlâl edilebilir. Partinin diğer azaları yahudiliğin yetiştirip emrine amade hale getirdiği ve alet gibi istifade ettiği kimselerdir. Parkinson, Parti azalarının, 1939'da 2,5 milyon, 1942'de 4,5 milyon yekûn nüfusun % 2'si ve 1947'de 6,5 milyon olduğunu yazıyor, yahudilerin hemen tamamı Partiye aza olduğuna ve bu rakkamlar hemen hemen yahudi nüfusuna müsavi olduğuna göre, Komünist Partisi yahudiliğin öz teşkilâtından başka birşey değildir.)

İmdi, bütün bu resmi istatistiklerin dahi, şeniyetin çok altında olduğunu hususen tasrih edelim. Zira yapılan tesbitler samimi olsalar bile, sadece üzerinde Rusca «Ievrai» (Yevrey, yahudi) yazılı pasaporta sahib olanları ihtiva ediyor. Halbuki yahudiliğin büyük kısmının bu yahudi pasaportunu alamayacaklarını tahmin etmek zor değil. Sayımlarda analisanlarının Yidiş olduğunu söyleyenlerin bile pek azlığı (400.000 kişi - s. 114) *buna işarettir. Umumiyetle, gizli kalabilmek için, kendilerini Rus, Ukraynalı veya hattâ aralarında yaşadıkları başka kavmiyetlerdenmiş gibi göstermeleri gayet tabiidir.* (Dünyanın her tarafındaki tâbiyeleri) *Yani Yahudilerin büyük kısmı Rusca konuşup, Rus kavmiyetinden gözükmektedir; bu arada Ukraynalı, Türk vs. görünen Yahudiler de pek çoktur. İsmi lisanı, hattâ görünüşü Rus gibi olan bir Yahudinin hakiki hüviyetini tesbit etmek için uzun araştırmalar yapmak icabeder. Bu ise Sovyetler gibi bir koca hapisanede hiç olmazsa bizim için mümkün değil! Sonra SSCB'de iktidarda olan Yahudilerin, pasaportlarda ya da istatistiklerde hile yapmalarından daha kolay ne var! Sovyet makamlarının asimile olduklarını iddia ettikleri büyük Yahudi kitleleri aslında kisve değiştirmiş Rus pasaportlu Yahudilerden başka nedir ki! Yani bildiğimiz Dönme takımı... Dönmeliğin ne müthiş bir Yahudi silâhı olduğunu hatırlamak, bu hususda şaşırmaya hacet bırakmaz. Velhasıl, yukarıda verilen istatistiklerin de şeniyeti tam olarak aksettirmediklerini, sadece onun hakkında iyi bir fikir verdiklerini düşünmek lâzımdır ki, bu da şeniyette, SSCB'de mutlâka yakın bir yahudi hakimiyeti olduğuna delâlet eder.*

SSCB'deki Yahudi hâkimiyetinin ihmal ettiği bir ictimai saha ya da bir fikriyatça boşluk mevcuddur. Yukarıda

● Sovyetler Birliği'nde bugün hâlâ «kanlı diktatör» olarak bilinen fakat, komünistler tarafından baştâcı edilen yahudi asıllı olması ihtimali ne daha evvel temas ettiğimiz Stalin ve Molotof... Tabii o da bir yahudi!. (Sebil, arşiv)

verilen istatistiklerde, Sovyet Hars Vekili Furtseva'nın, Sovyet sinema sanayii personelinin % 34'ünün Yahudi (Belki de sadece Yahudi pasaportlular) *olduğunu teyid ettiğini gördük. Sinema gibi mühim bir fikriyatça mücadele vasıtasındaki bu yahudi tahakkümü, Sovyetlerdeki umumi yahudi tahakkümünün bariz alametidir. Sinema sahasında dünya ölçüsünde şöhret sahibi en büyük birkaç Sovyet isminin de Yahudi olduğunu tasrih edelim. Meselâ Sovyetlerin en büyük «film müdürü» Sergey Mihaylovic Ayzenştayn (1898 - 1948)... Meselâ Ayzenştayn'dan sonra en büyük ikinci Sovyet Film Müdürü Mihail Romm (1910 - 1971) vs... Grigori Rostal, sinema dünyasının ayrı bir meşhurudur.*

Baba - oğul Oıstrakh'lar dünyaca meşhur Sovyet musikişinaslarıdır. Maya Plissetskaya, klâsik danslarıyla tanınmıştır. En büyük Sovyet heykeltraşı Lev Kerbel'dir.

Sovyet Kozmonotları arasında bile birçok yahudi vardır. (1968'de fezada ilk defa iki cihazın birleşmesinde kullanılan Soyuz - 5'in kumandanı Boris Volinov, Valeri Bikovski, Jorj Beregovoy gibi- «Guide Jinif de France, Ed. Migdal, Paris, 1971)

Müslüman,
Namazını ihmâl etme...

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

«AET», «ÇUŞ» ve İMPARATOR

AVRUPA Ekonomik Topluluğu (AET) kapitalist emperyalizmin, müstemlekeciliğin son 30 yıllık dünya siyâsetine hediye ettiği bir kan çanağıdır. Batı Avrupa devletlerinin bonapartizmi ekonomik plândan giderek gerçekleştirmek, askerî müstemlekecilik yerine iktisadî müstemlekecilik metodlarıyla kurmak tasavvuru etrafında bir araya gelmiş kan içiciler topluluğu... Bu kefen hırsızları ve kan içiciler şebekesinin ortaya koydukları çanağa illâ Türkiye'nin de kanını akıtmak akılsızlığıyla, bazı menfaat andlaşmaları imzaladık. Celâl Bayar'ın yeni bir inanç sistemi olarak gördüğü NATO ve HÜR DÜNYACILIK tılsımına mecbûren kendimizi kaptırdıktan sonra, Türkiye ister - istemez 1959'larda da Ortak Pazar'la münâsebetler kurma peşinde koşmaya başladı. 1963 yılında Ankara andlaşması imzalandığı zaman İslâmcı fikir taşıyanların dışında herkesin papazlardan cennet anahtarı satın almış hrıstiyan gâvurcukları gibi sevindiklerini gördük; komünistiyle, kapitalistiyle, kemalistiyle... Çünkü Batı dünyasına teslimiyetimiz tam mânasıyla gerçekleşiyordu.

Ne acıdır ki, o zamanlar Türkiye'de İslâmcı düşünce içtimaî plânda sesini duyuracak hürriyete de, vasıtaya da sahip değildi. Ancak son on yıldan beri Türkiye'deki İslâmcı düşünce sahiplerinin AET ile birleşme teşebbüslerine karşı çıkma gayretleri kendini içtimaî plânda hissettirmiş ve nihayet siyaset plânında da çok şükür ki; Türkiye'nin uşak yerine konulmasını önleyecek ve AET ile siyasî bir liks yolunu tıkayacak, ancak menfaat dengelenmesini gözetecek bir iktisadî münasebetler tanzimine ağırlık verme düşüncesi pratiğe dönüşmeğe başlamıştır.

Ne kadar ibretlidir ki, İslâmcı düşünce dışındaki her düşünce tarzı hiç kestirememişken, on yıl önceki cılız bir İslâmcı ses hakkı samimiyetle ifade ettiği için, Türkiye'de, dün Ankara andlaşması ve Katma Protokoller imzalandıkça sevinçten ayakları yerden kesilenler de bugün Türkiye'nin tongaya düşürülmüş olduğunu görebilmektedirler. Ve dün hazırlayıp tezgâhladıkları AET'nun çarkları arasında ezileceğimizin feryâdını atmaya başladılar; hem de temelden karşı çıkmak dikkatinde olanlardan daha hızlı bir şekilde...

Burada bir dikkat çekici tesbit yapmak gerekir. Türkiye'nin tanınmış sanayicilerinden İstanbul Sanayi Odası eski başkanı Ertuğrul Soysal 1976 nisanında şöyle günah çıkartıyordu:

«Bilinçsizdik. Ben şahsım için söylüyorum. Ben bunun (Ortak Pazar'ın) füsûnuna, tadına kandım. BEN ATATÜRK ÇOCUĞUYUM. BATI BENİM HEDEFİM dedim. Oraya baktım. ORTAK PAZAR İLE ENTEGRE OLUYORUZ. NE MUTLU dedim. Ama sanayide bu kadar tecrübem yoktu. Dünya ekonomisinin mesafelerini, kalkınmışların çıkarcılıklarını bu kadar bilmiyordum. Geri kalmış bir ülkenin kalkınmışlarla gümrük birliği, yâni sıfır gümrükle alış - verişi... Bunun türkçesi (sanayie VEDÂ) demektir!»

Aslında, Avrupa Türkiye'ye ve Türkiye'nin 1071 den 1928'e kadar devlet plânında Anadolu'da resmen mücadelesini yürüttüğü İslâm nizamına karşı oyun içinde oyun tazeliyordu. Türkiye'yi kıskıvrak yakalamak istiyordu, son yutma hamlesine geçmek istiyordu. İşte o anda memleketin gerçek sahibi olan müslümanların sesleri içtimaî plânda kendisini hissettirdi, pek çok gâfile de bu oyunun tehlikesini anlattı.

Ve 1977 Ocak ayından itibaren andlaşmaya göre Türkiye gümrük duvarlarını AET'nin istediği şekilde yıkmaya başlıyacak, kültür istilâsını iktisadî bakımdan da tam tahakküm takib edecekti. Ama bu oyuna karşı müteyakkız bulunan İslâmcı düşünce sahipleri bu entegrasyonun, işbirlikçiliğin sonunun ne büyük maddî ve manevî yıkımları birlikte getireceğini kavradıkları halde, kapitalistler ve komünistler şimdi meselenin sadece maddî menfaat dengelenmesine ters gelen tatbikatına takılabilmektedir. Manevî yıkımı görememektedirler. Bunun için de ÇUŞ (Çok uluslu Şirketler) in oyununa gelmektedirler. ÇUŞ'lerin dal - budak sardığı yerde de muhakkak ki, çok uluslu kişiler vardır. İdeolojileriyle, menfaatleriyle bağlı oldukları dış merkezlerin kuklası olarak Türkiye üzerinde halâ büyük oyunlar oynanmasına âlet olmak bedbahtlığından kendilerini kurtaramamaktadırlar. Bunun son bir örneğini bütün Türkiye yaşadı, TOFAŞ meselesinde...

NİTEKİM İtalyanların Vehbi KOÇ'u denilen kişiyle, Türkiye'nin Agnelli'si denilen kişinin söz sahibi oldukları TOFAŞ Murat Otomobili fabrikalarında bütün Türkiye'yi alâkadar eden bir şekilde, tipik bir iktisadi soygun ÇUŞ'lerin her zaman başvurdukları usûllerle tekrarlanırken Türkiye'deki İslâmcı düşünce bu dalavere düzenini de bozdu, Kapitalistiyle, komünistiyle; cümle İslâm dışı düşünce sahiplerinin TOFAŞ'ı ÇUŞ'lere hediye etme ameliyesi semere vermedi. Ve TOFAŞ kapatılacaktı artık! Fakat, İslâmcı düşünce sahiplerinin bu kapanmanın mes'uliyetini yüklenemiyeceğini zanneden ÇUŞ sermayesi sonunda pabucun pahalı olduğunu gördü, blöfleri tutmadı, Türkiye'nin son elli yıllık iktsadî imparatoru ilk olarak diz çöktü. Hükûmetin İslâmcı kanadının ısrarlı diretmeleri millî sanâyie yöneliş hamlelerini güçlendirdi.

Bu büyük bir hadisedir. AET'nin dolaylı olarak, ÇUŞ'lerin ise doğrudan doğruya Türk sanayiine çengel atmak dalavereleri bozulmuştur. Ve bundan, şu veya bu parti değil, Türkiye kazançlı çıkmıştır.

Çünkü artık TOFAŞ'ta Türk sanâyiinin motorları kullanılacaktır. İtalyanların Vehbi Koç'u denilen kişinin sermâye hissesi arttırılmıyacaktır, asgarî teknoloji ile azamî kâr elde etmek şeklindeki yabancı sermâye oyunları bozulmuştur. Kısaca Türkiye'deki sanâyileşme hareketi İslâmcı düşünce sahiplerinin dikkatiyle büyük bir engeli aşmıştır. Bu dikkat inşaallah AET engellerini de aşacaktır!

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

BUNA karşılık, daha önceden yahudi merkezleri tarafından hazırlanan plânlar gereğince muayyen merkezlerde, muhtelif dallarda modern sanayi müesseseleri kurmaya başladılar. Dışarıdan gelenler için Filistin geniş bir kalkınma manzarası arzediyordu. Fakat, bu kalkınma tabii değildi. Ülkenin icabına göre, tanzim edilmediği için, halka yani arablara faydadan ziyade zarar veriyordu. Yahudiler bunu bile bile yapıyorlardı. Maksadları memleketin hareketli elemanlarını inkisarı hayale düşürüp Filistin'den uzaklaştırmakdı.

Yahudiler Filistin'e gelmeden önce buraların jeolojik durumunu inceden inceye etüd ettikleri anlaşılıyor, İsrail davasıyla alâkalı mehâfili teşci için «Ölü Göl» ve civarındaki zenginlikleri gizli neşriyatlarında âdeta efsaneleştirmişlerdi. Nitekim, Filistin'e gelir gelmez kurdukları fabrikalar meyanında tarihi -Eriha şehrine- yakın bir mıntıkada gölün suyunu tasfiye için muazzam bir tesis inşayı ihmal etmediler. İddia edildiğine göre bu tesisden kurulmakda olan yahudi köylerine fosfat verilmekte imiş. Halbuki arablara, o müesseseyi gezmek yasak edildiğine göre, bu gölün ağır olan suyundan yahudiler, fosfatdan başka daha ne gibi maddeler çıkardıkları halâ meçhûldür. Bu arada muhakkak olan diğer husus siyonistler tarafından Filistin'de kurulan her fabrikanın «Ölü Göl» gibi istikbale matuf geniş bir plâna dayanmış olmasıdır.

İngilizler Filistin'i alırken orasını Uzakdoğu'nun Singapur'u gibi Yakındoğu'ya merkez yapmak istediler. Singapur'a Çinlileri yerleştirip Malezyalılara karşı nasıl muvazene temin ettilerse, buraya da yahudileri sokmak suretiyle arabları dize getireceklerine inanıyorlardı. İngilizlerin bu sevdasına bütün teferruatı ile Yahudiler vakıftılar. Fakat, bu onları asla endişelendirmiyordu. Çünki, onlar er-geç İkinci bir Dünya Harbi'nin patlak vereceğini ve bunun nihayet İngiliz İmparatorluğunu silip süpüreceğini iyiden iyiye biliyorlardı. Bundan dolayı ihtiraslarını İngilizlerin gözleri önünde kabacasına tatbikden çekinmiyorlardı.

Bu ihtirasın acaba hedefi neydi? Fırsat bu fırsat bol bol yahudi muhaciri yığmak suretiyle bir ucu Nil'e öbür ucu Fırat'a dayanan plânı müsammem büyük bir İsrail Devleti'ne zemin hazırlamakdı. Bu devlet parçalanmakta olan Osmanlı İmparatorluğunun bakir arazisini kendine hayat sahası sayıyor ve tabii servetlerini kendi inhisarında istismarını düşünüyordu. Durmadan arablarla dalaşmasına rağmen İsrail Hariciyesi'nin hâlâ Yakındoğu'yu kendi hinterlandı saydığı bir vakıadır. Meşrutiyetin ilânından sonra hernasılsa yahudi tröstleri başta Roldcildler olmak üzere bir kısmı dini vakıf müesseseleri, diğer bir kısmı ıslahi zirai bahanesiyle ve gayrı meşru yollarla bilhassa Filistin'de arazi satın almaya çalıştılar. Birinci Dünya Harbine kadar yapılan bu gayrı meşru mübayaaların yekûnu yalnız Filistin'de 650 bin dönümü bulmuştu. İngiliz işgâlinden sonra bu mübayaa hamlesi kendini büsbütün açığa vurdu. Kısa bir süre içinde Filistin'i terketmek isteyen Suriyeli ve Lübnanlılardan ve cibilliyetsiz bazı yerlilerden kışkırtıcı fiyatlarla takriben 600 bin dönüm daha satın almaya muvaffak oldular.

(Devamı var)

RİSALE-İ NUR

(Baştarafı Sayfa 2 de)

Mes'eleyi bu sûretle kapanmış ve tahrifatın âmil ve fâillerinin bugüne kadar aldata geldiği bazı safderûn kardeşlerimizin ikazına kifayet edecek derecede vuzuha kavuşmuş addederken, Yeni Asya refikimizin 9 Ekim tarihli nüshasında uzun ve pek çok yakışıksız elfaz ile mâlemal bir cevabına muhatab olduk. Bu cevabın girizgâhında bunun, bize gönderilmiş bir cevap mektubu olduğu halde, tarafımızdan neşri geciktirildiği için sütûnlarına dercedildiği beyanı yer almakta idi. Bu suretle, aslında cevaba değmeyen ve hâdiseyi ikinci bir «intak-ı hak» *tarzında sergileyen bu mektubu niçin neşretmediğimizi izah sâdedinde pek muhtasar da olsa bir beyanda bulunmak mecburiyetinde bırakılmış oluyoruz.*

Bir kere, bize Yeni Asya gazetesinde neşrinden birkaç gün evvel intikal etmiş bulunan bu mektubda fâil tahrifatı bizzat yaptığını itiraf etmektedir ki; mektubun noktası virgülüne kadar aynen Yeni Asya refikimizde yer alan metninde bu husus sarihdir. Ancak, fâil bidâyeddeki neşriyatımızda adı geçmediği halde sanki kendisine -şahsı zikredilmek ve hatta kastedilmek suretiyle- hücum edilmişcesine gazetemiz mensuplarına karşı ağır ve kendine «Nurcu» *adını yakıştıran bir kimse için tasavvur dahi edilemiyecek olan hakaretamiz elfâz kullanmıştır. Bu elfâza gerekli mukabelenin, çekişmenin tansiyonunu yükselteceği mülâhazasıyla hareket ederek bunu önce sütûnlarımıza geçirip sonra da cevaplandırmak yoluna gitmedik. Çünkü, ihtilâfı büyütmek ve derinleştirmek istemiyorduk. Halâ da istemiyoruz. Değerli okuyucularımız, Sebil'in ötedenberi iman cephesinde -nisbî de olsa- bir ittihad ve sükûnetin vücûd bulması için nasıl çalıştığına dikkat etmişlerdir. Cephemizde,* «mütâreke» *adını verdiğimiz bir sükûnet devresini gerçekleştirerek, düşmanın ekmeğine yağ sürmemek için bugüne kadar yazdıklarımız, kıymetli okuyucularımızın malûmudur. Fakat, Yeni Asya refikimiz, bu mektubu neşrederek efkâr-ı umûmiye önünde bizim. buna sütûnlarımızda yer vermekten ve muhtevasını cevaplandırmaktan imtina eylediğimiz zannını uyandırmıştır. İşte bu sebepledir ki, mâhud mektub hakkında birkaç cümle söylemek ıstırarında kalmış bulunuyoruz. Şöyle ki:*

1 — Bediüzzaman Hazretleri'nin adı geçen ve tahrif edilmiş bulunan broşürünü bizzat neşrettiğini beyan eden fâil bunu, kendisi tasnî etmiş olmadığını, Üstâd'ın daha önce kendisi tarafından islâm harfleriyle bastırılmış nüshasını esas ittihaz eylediğini bildirmektedir. Halbuki, bahsetdiği eser, Üstâd'ın kendi tâbiriyle «Eski Said» *lik zamanında neşredilmiş bulunan bir nüshayı esas almıştır. Üstelik o nüsha, sonradan bizzat merhum müellif tarafından tashih ve tâdil edilmiştir. Böyleyken onu yeniden ortaya çıkarmakta mutlâka günümüze âid bir maksad bulunmak lâzım gelmez mi? Elbetteki vardır. Esasen mektubun sahibinin de bunu gizlediği yok. Hakikaten,* «... Şimdiki Adâlet Partisi'ni de o zamanki İttihat ve Terakki Cemiyeti olarak farzedelim» *demektedir. Bu sûretle merhûm Üstâd tarafından İttihat ve Terakki Cemiyetine karşı tevcih edilmiş bulunan bir ibâreden, bugün kimin ve ve hangi hizbin tedirgin olmak mevkiinde bulunduğunu ve giriştiği gayretle kimi ve hangi hizbi vâki olabilecek hücûmlardan siyânet etmek istediğini ortaya koymuyor mu? Esâsen bu mektub, tarafımızdan mes'elenin tam mânâsıyla siyâsî bir hüviyete bürünmesine mahâl vermemek maksadıyla neşredilmemiştir. Zira, baştanbaşa AP müdafa*ası ile doludur. Bu yük*dendir ki, O'na verilecek cevabın, şu artık mâhiyetini herkesin anlamış bulunduğu AP'nin de tahlil ve teşrihini gerektirecekti. Bu takdirde, mes'eleyi bir AP - MSP çekişmesi şekline irca kaçınılmaz bir hâle gelecekti ki, mektub sahibinin yaptığı da bundan başka birşey değildir. Bu uslupla hareket eden fail bizi MSP namına bir hareket içinde göstermek gayretini gütmüştür. Bu da O'nun MSP'den ne ölçüde rahatsız bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bidâyetteki yazımızı okuyan selim muhakeme sahibleri hassasiyetimizin sadece Risale-i Nur'un mahfûziyeti hesabına olduğunu tasdikte tereddüt etmezler.*

2 — Failin mektubu pasajlar dolusu AP methiyesi ve MSP reddiyesi ile doludur. Bunları ne maksadla yaptığı muhtevadan sarahatle anlaşılmaktadır. Mes'eleyi parti çekişmesi şekline dökmek istemediğimiz için, işin bu noktalarına temas etmiyor, ve bunları okuyucularımızın ferâsetlerine havâle eyliyoruz.

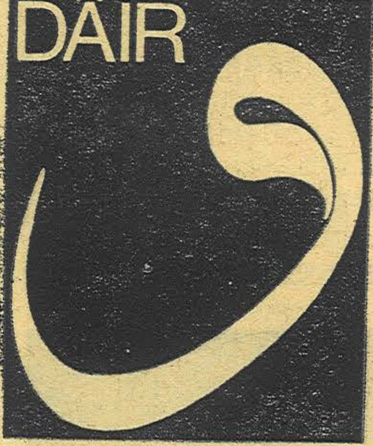
2 — Tahrifat bizim ilk yazımızda neşrettiğimizden ibâret değildir. Kendilerinin neşriyatı karşısında İsmail Gültekin'in de bir cevap hakkı doğduğunu kabûl etmek mecburiyeti vardır. Esâsen bu değerli yazarın elimizde dosyalar dolusu yazısı mevcuddur. Ancak, biz yukarıda da söylediğimiz gibi ihtilâfı büyütmek yerine bir kısım kardeşlerimizin hakikate vukûf peyda etmeleri gâyesini güttüğümüzden, bunları -mecbur olmadıkça- ele alacak değiliz. Sadece O'na, mahûd mektubla yapılan itham ve iftiraları red ve dayandığı mesnedleri göstermek fırsatını vermekle iktifa edeceğimizi bildirmek istiyoruz.

Bu kadarının da, iyi niyet ve selim muhakeme sahiblerinin gerçeği bütün vüzûhu ile kavramalarına kifâyet edeceği kanaatindeyiz. Bundan sonra hâdise daha da alevlenirse, vebâli buna sebep olanlara râci kalacaktır!.

Bu hadisenin, Türkiye'de iman davasının en müessir silâhı olan Risale-i Nur külliyatını okuyacakların, bunları ticâret metâı haline getiren ve bir kısım masonların habis emelleri hesabına kullanmak isteyenler karşısında daha müteyakkız bulunmak üzerine, kulaklarına küpe edinecekleri ümid ve temennisi ile saygılarımızı sunarız.

SEBİL

İSLÂM YAZISINA DÂİR

RİSALE-İ NUR VE İSLÂM HARFLERİ

13

RÜ'YA-yı sâdıkalar kader-i ilâhînin her şeyi ihâta ettiğine bir delil ve huccettir. Hadisât da vücuda gelmeden evvel mâlûm ve mukadderdir. Bediüzzaman Hazretleri gördüğü bir rü'yânın tâbirinde; mânevî cânibden terfi-i makam için gelen fermân-ı şahânenin, mâsum ve ümmiler tâifesinin «kalem hediyeleri» olduğunu, hizmet-i imâniyye ve hurûf-u Kur'âniyye'ye teşvik bakımından çok lâtif ve tatlı bir üslûp ile izah etmektedir.

Kastamonu Lâhikası'nın 79 ve 80. sahifelerinde yer alan mektubun tamamını aynen neşrediyoruz:

«Aziz, sıddık, mübarek, mâsum kardeşlerim.

Sizin çok mübarek ve nazarımızda çok kıymetdâr ve benim nazarımda cennetin (Âyet) tarafından ebedî ve Firdevsî bir hediye-i kudsiye gibi geçen ve gelen iki bayramı, Cennetin şekerlemeleri ve tatlıları gibi tatlılaştıran ve zinetlerin ve nakışların yetmiş tarzlarını giyen hurilerin hulleleri ve libasları gibi, mânevî meclisimizi zinetlendiren kalem hediyenizi aldık. Bu hediye, Risâle-i Nur hizmeti noktasından ne derece ehemmiyetli olduğunu bu günlerde başıma gelen ve rü'yama giren bir hâdise ile anlayınız. Şöyle ki:

Bu çok kıymetdâr mânevi hediyeyi almazdan üç gün evvel, aynen hediyeniz Kastamonuya geleceği ânında rü'yada görüyorum ki, terfi-i makam ve rütbe için bizlere bir fermân-ı şahâne mânevî bir cânibden geliyor; kemâl-i hürmetle ellerinden tutup bize getiriyorlardı. Biz baktık ki; o fermân-ı âli, Kur'ân-ı Azimüşşân olarak çıktı. O halde bu mâna kalbe geldi: Demek Kur'ân yüzünden Risâle-i Nurun şahs-ı mânevîsi ve biz şakirdleri, bir terfî ve terakkî fermânını âlem-i gaybdan alacağız.

Şimdi tâbiri ise, o fermânı temsil eden mâsumların kalemiyle mânevî tefsîr-i Kur'ânı aldığımızdır. Bu rü'yanın şimdiki tâbiri çıkmadan bir iki saat evvel Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tâbir dahi haktır ve ehemmiyetlidir.

Hem bu medâr-ı sürûr ve ferah olan hediye-i nûraniyeyi bir hiss-i kablelvukû ile benim ruhum tam hissetmiş, akla haber vermemiş idi ki; o gelmeden iki gün evvel, Feyzi ve Emin'in fıkrasında beyan edilen rü'yayla gördüğüm gecenin gününde, sabahtan akşama kadar, ve ikinci günü de, kısmen hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürûr hissedip mütemadiyen bir bahâne ile ferahımı izhar edip, otuz kırk defa tebessüm ile güldüm.

Hem ben ve hem Feyzi, taaccüp ve hayret ettik. Otuz günde (haşiye) bir defa gülmiyen, bir günde otuz defa gülmek bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki; o sürür, o sevinç mezkûr mânevî fermanı temsil eden mâsumların ve ümmîlerin kalemlerinin yazıları nesl-i âtinin sahâif-i hayatlarına, âlem-i İslâmın sahife-i mukadderâtına ve ehl-i iman istikbâlinin defterlerine neşr-i envâr edeceklerinin; ve o mâsumların hâlis ve sâfi amelleri -hizmetlerine- sahife-i âmâlimizde hasenâtlarını yazıp kaydetmesinin, Risâle-i Nur şakirdlerinin mukadderâtını mes'udâne idamesinin haberini veren, o daha gelmiyen hediyeden geliyordu. Benim o azim yekûndan hisseme düşen binden bir cüz'ü ruhan hissedilmiş, beni mesrurâne heyecana getirmiş idi.

Evet, böyle yüzer mâsumların makbul amelleri ve reddedilmez duâları sâir kardeşlerimin defterlerine geçmesi misillü, benim gibi bir günahkârın sahife-i âmâline dahi girmesi, binler sürûr ve sevinç verebilir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerâit altında böyle mâsumâne ve kahramânane çalışmak için biz, hem o mâsumları ve ümmîleri ve muallimlerini tebrik, hem peder ve validelerini tebrik, hem köylerini tebrik, hem memleketlerini, hem milletlerini, hem Anadoluyu tebrik ederiz.

Mübarek mâsumların ve ümmîlerin herbirisine birer husûsi teşekkürnâme ve tebriknâme yazmak elimden gelseydi yazacaktım; öyle ise arzumu bilfiil yazılmış gibi kabul etsinler. Ben onların isimlerini bir daire suretinde yazacağım. Duâ vaktinde bakacağım. Hem onları Risâle-i Nur has şakirdleri dairesine dahil edip bütün manevî kazançlarına hissedâr edeceğim.

Benim tarafımdan onların peder ve validelerine veya akrabalarına ve üstadlarına selâmlarımızı tebliğ ediniz. Cenab-ı Hak onları ve evlâdlarını dünyada ve âhirette mes'ud eylesin. Amin!.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve duâ ederiz ve duâlarını Kur'ânın medh-ü senâsına mazhar olan bu leyâli-i aşr olan on gecelerde rica ediyoruz. Emin'in ve Feyzi'nin rü'yaya dâir fıkralarını da leffen gönderiyorum.

SAİD NURSİ

(Haşiye) Evet hiçbir vakit üstadımızı bukadar neşeli görmemiştik. Sebebini bilmediğimizden hayret ediyorduk. Emin, Feyzi

باسمه سبحانه .. وان من شئ الا يسبح بحمده ..
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته بعدد
حروف ما كتبتم وطبعتم ...

....

ثالثاً : اظهارینه بو زمانده اذن یوق ... فقط مادام
شاکردلرك غیرت، شوق و همتلری شمدی یه قدر
مطبعه‌لره احتیاج براقمه‌مشلر انشاء الله او قدسی
خدمتده دوام ایدوب او الماس قلملر ایله نشر انوار
ایده‌جکلر .. مادام، بتون بتون مسلکمزه مخالف اولان
یکی حروفی بر ایکی رساله ایچون قبول ایتدیکمز حالده مطبعه‌جیلر
چکیندیلر .. او خیر عظیمی غیب ایتدیلر.
سز او ایکی رساله‌یی، بزم حسابمزه قهرمان قرداشلریمزدن
یکرمی اوتوز ذاته توزیع ایده‌رك یکرمی اوتوز نسخه‌یی قرآن
حروفی ایله یازدیریکز .. یازان قلم صاحبلرینه دائمی حسنات
قزاندیران او پك بیوك خیری سز قزانیکز ...

سعید النورسی

(قسطمونی لاحقه‌سی صحیفه ١٦٢)

SALİSEN: İzharına bu zamanda izin yok... Fakat, madem şakirdlerin gayret ve şevk ve himmetleri şimdiye kadar matbaalara ihtiyaç bırakmamışlar, inşâallah o kudsî hizmetde devam edip, o elmas kalemler ile neşr-i envâr edecekler. Madem, bütün bütün mesleğimize muhalif olan yeni hurûfu bir iki risâle için kabul ettiğimiz halde matbaacılar çekindiler, o hayr-ı azimi kaybettiler. Siz o iki risâleyi, bizim hesabımıza, kahraman kardeşlerimizden yirmi otuz zâta tevzi ederek, yirmi otuz nüshayı eski hurûfla yazdırınız. Yazan kalem sahiplerine daimi hasenât kazandıran o pek büyük hayrı, siz kazanınız.»

SAİD NURSİ (Kastamonu Lâhikası, sahife: 162)

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 SAYI: 43 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazışleri Müdürü: KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHANE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜSTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
Postscheckamt HAN. 37938 - 300
Telefon: 0531 - 85033

İslâmcı gençliğin «Çatısı»

MTTB yeni devrenin eşiğinde

MİLLÎ Türk Talebe Birliğinin 54. devre kongresi sona erdi. Yapılan seçimler neticesinde Celâleddin Tayla Birlik Um mi Reisi oldu.

MTTB'nin tarihi binası 16 Ekim 1976 Çumartesi günü yine fevkalâde günlerinden birisini yaşıyordu. Sabahın erken saatlerinden itibaren Birlik çevresi kalabalık bir gençlik grubu ile dolmuştu. Gençler öbek öbek toplanmışlar ve hararetli bir müzakerenin içersindeydiler. Mevzu MTTB, MTTB'nin bugünü, MTTB'nin çatısı altında İslâmcı Gençliğin yarını idi.

Muarızların ertesi gün ortaya yaydıkları haberlere bakılırsa 16 Ekim Cumartesi günü MTTB için hiç de «hayırlı» bir gün olmamıştı. Çünki, bir grup militan Birliği basmış ve kapıları kırarak zorla kongre salonuna girmişlerdi.

Biri:

«AP'liler bunlar...» diyordu.

Bir başkaları ise, tek taşla iki kuş vurma hevesindeydiler:

«Kürtçüler...» diyorlardı.

Fakat, İslâmcı Gençler, kendileri hakkında dışarıdan maksatlı dedikod lar yayanların aksine, hakikaten üzücü olarak vasıflandırmakla birlikte, ne Birlik kapısından zorla girenlerin ne de kongre yapanların AP'li veya kürtçü olmadıklarını biliyorlardı. Muarızların yaptığı bir bardak suda fırtına koparmaktan ibaretti. MTTB'de tefessüh alâmetleri gösterip İslâmcı gençliği karıştırmak, basit hesaplarına alet etmek istiyorlardı.

Evet, MTTB Kongresi'nde bir ihtilâf olmuştu. Bir grup genç salonda ısrarla kendilerinin de delege olduklarını söylemiş, diğerleri ise delegelerin kart taşıdıklarını binaenaleyh başkalarının kongreye ancak misafir olarak katılabileceklerini ileri sürmüşlerdi. Hava elektriklenmişti. Fakat, bütün karşılıklı ısrarlar hep ayrı gaye içindi: MTTB'nin üzerine düşen vazifeyi daha liyâkatli ellerde faaliyet göstererek başarması...

Delege olmadıkları söylenen gençler, İslâmcı dâvânın nasıl birer isimsiz mücahidi ise, delegeler de öyleydi. Aralarında zuhur eden metod ayrılığı tarafları kongre evveli sinirli bir havaya iteklemişti. Ne var ki, aynı salonda bu gençliğin, kendi tabiriyle «bu gençliğe öz babasından daha bağımlı» bir büyüğü vardı: Üstad Necip Fazıl Kısakürek.

Nitekim, Üstâd olup bitenleri divandan sükûnetle takip etti. Nihayet bir ara tek kalp kesilen gençliğe veciz bir hitabe ile icabedeni söyledi. Ve işte o zaman herşey orada son buldu. Delege olmayanlar veya sadece «kart taşımayanlar» salondan ayrıldılar. Kongre başladı. Birlik Başkanı Rüştü Ecevit bir mânâda «hesap» konuşmasını yaptı. Müteakiben Üstad kürsüye geldi ve Sebil'in 3. sayfasında yer alan konuşmayı yaptı.

Kongre ertesi gün neticelendiğinde Cemaleddin Tayla reis seçiliyor ve MTTB için yeni bir devre başlıyordu. Ancak, bu yeni devrede yeni vazifelileri mühim işler bekliyordu. Bunların başında ise, «kardeşleri» biraraya toplamak geliyordu.

Metod farklılığından doğan bir ihtilâf eğer dikkat edilmezse daha da üzücü mecraya dökülebilirdi. Onun içindir ki, mes'uliyet mevkiine gelenler derhal kardeşlerine ellerini uzatmak mecbu iyetindeydi. Dâvânın sureti katiyede enaniyete tahammülü yoktu. Bu çeşid davranışın kimden ve nereden gelirse gelsin hemen ve anında bastırılması icabederdi.

MTTB 54. Büyük kongresinden düne nisbetle daha kuvvetli çıkıp çıkmadığını önümüzdeki günler gösterecekti. Ancak bu, yeni idârecilerin de bir bakıma ehliyet ve liyâkat imtihanı olacaktı. Şimdi, İslâmcı gençler pür dikkat MTTB'den yükselecek sese kulak vermiş gözüküyordu.